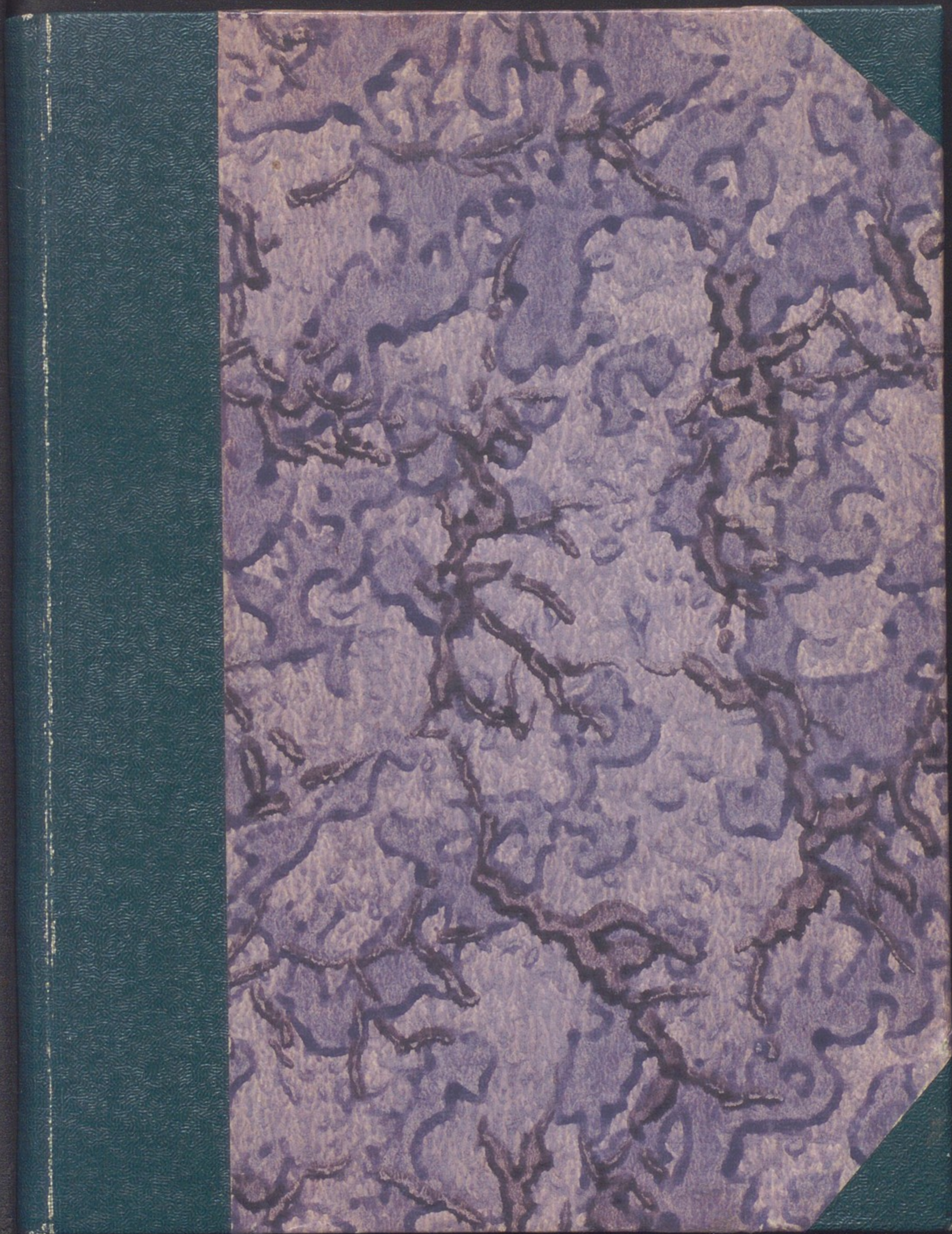
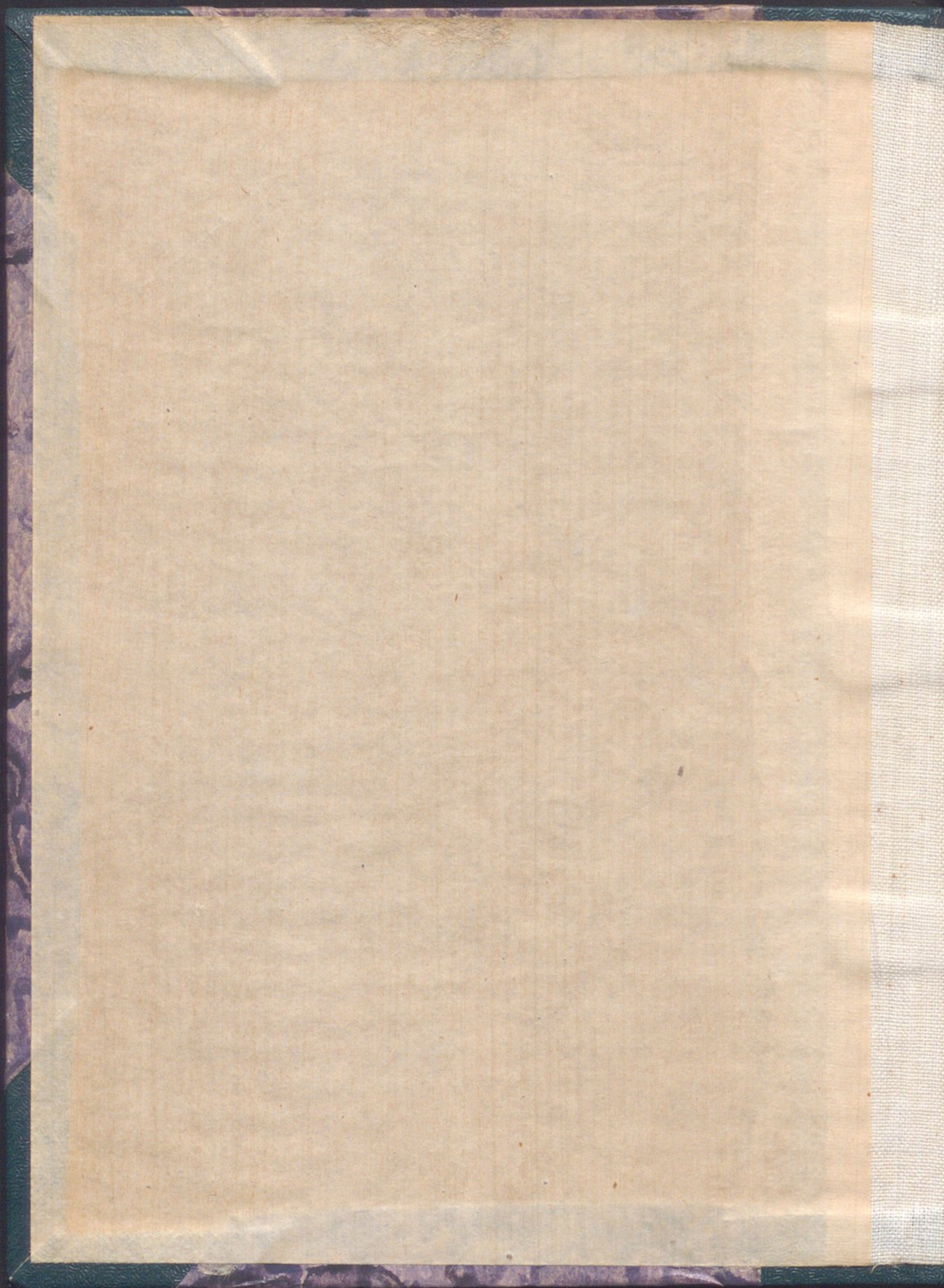
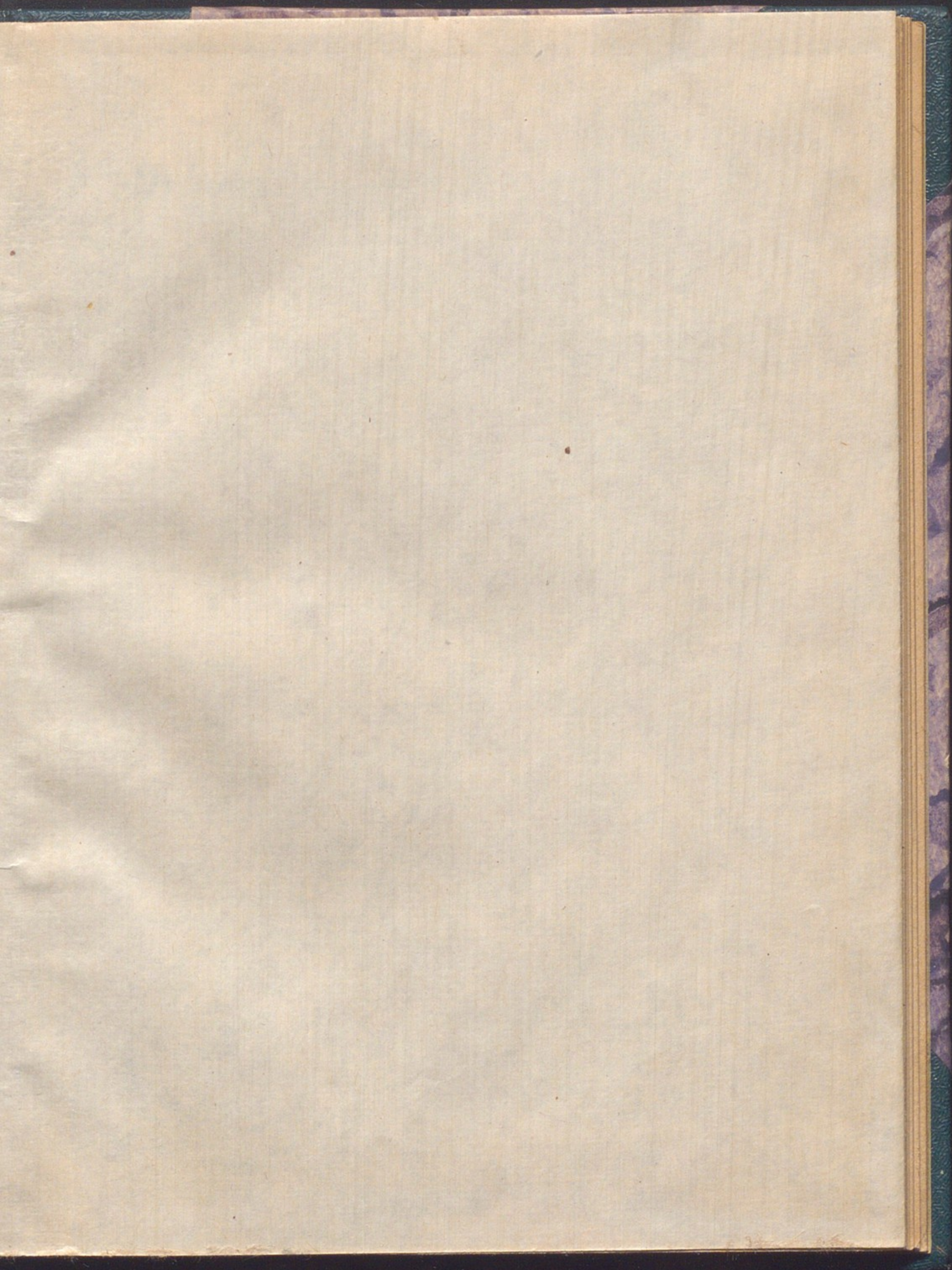
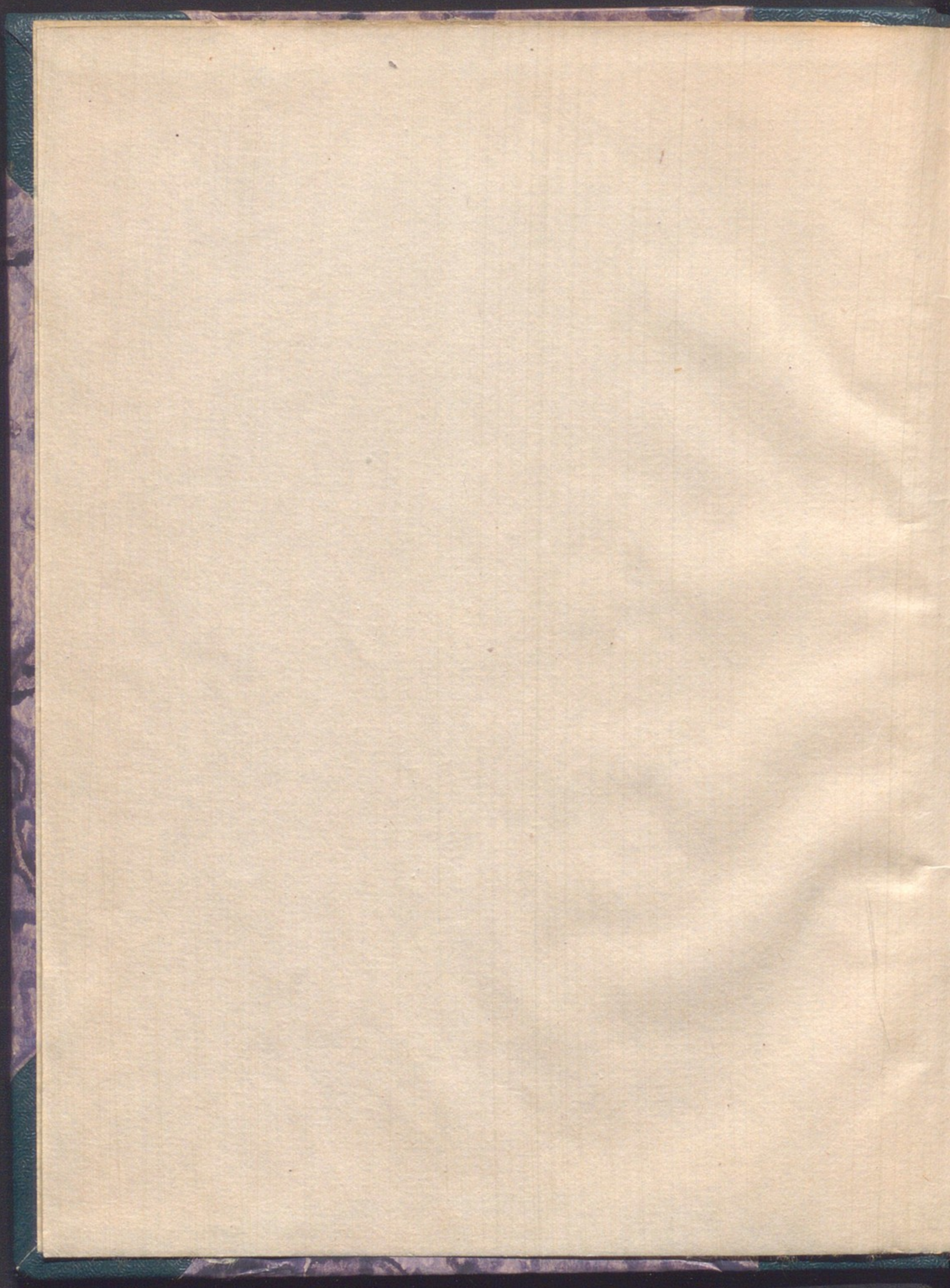

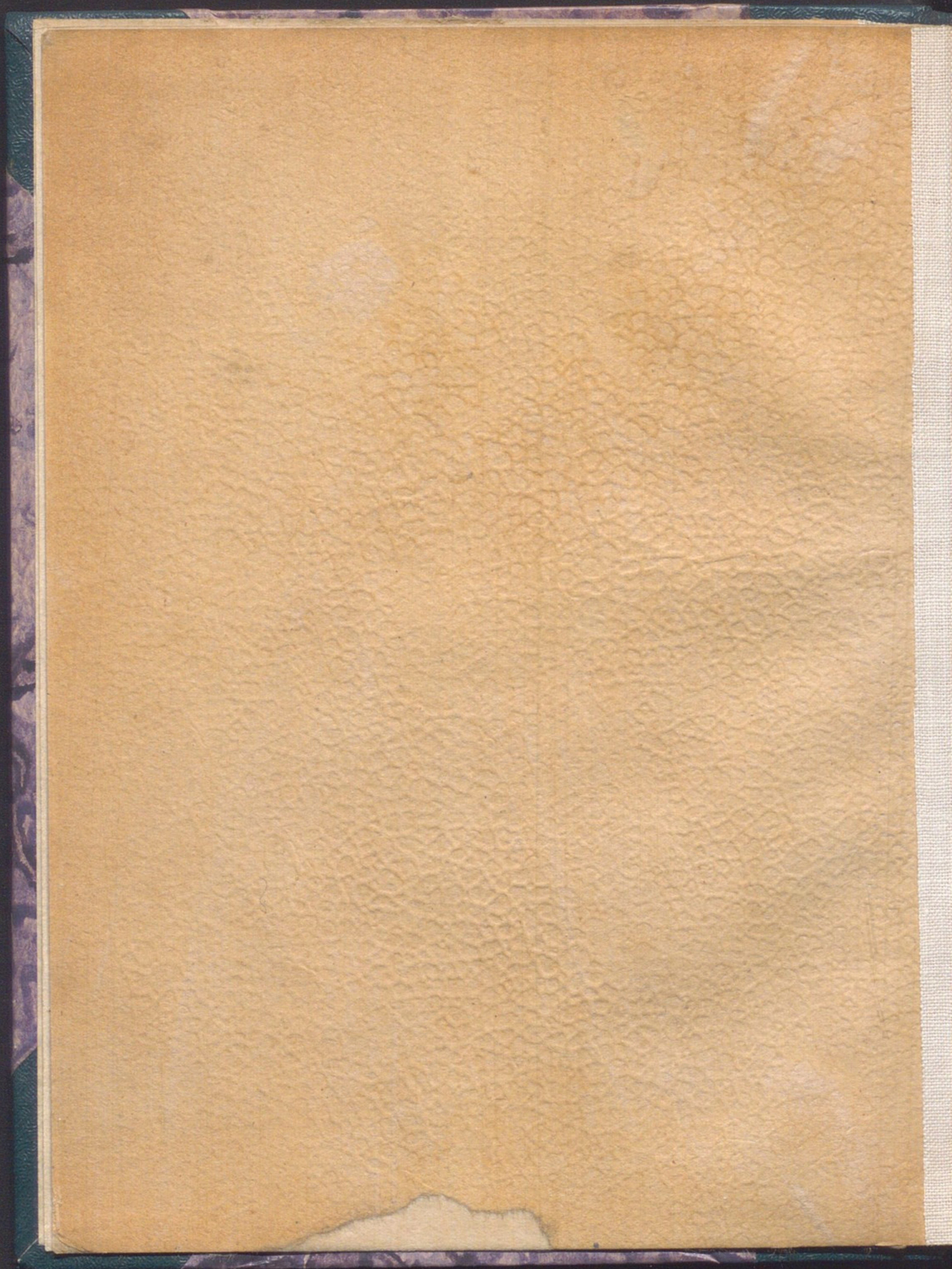

E. Urbanek.

CZĘŚĆ I.

DLA KLASY I.

ŚPIEWNIK SZKOLNY

zastosowany do książek szkolnych, jakoteż planów nauki i instrukcyj dla szkół ludowych
pospolitych i wydziałowych

ułożył

Edmund Urbanek.

CZEŚĆ I.

dla klasy I.

— *Cena egzempl. 60 h.* —

LWÓW.

Nakładem Towarzystwa Pedagogicznego.

Z drukarni i litografii Pillera i Sp.

1 8 9 5.


~~~~~  
Przedruk wzbroniony.  
~~~~~

Mus. I. 4322 / 1

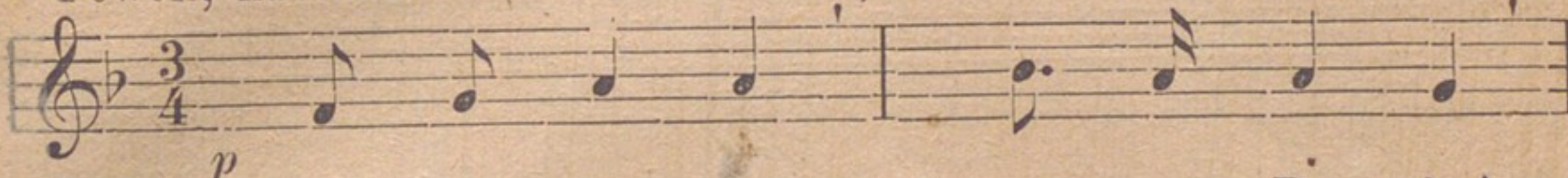
1973 W 1098 / 5

Stowarzyszenie 18 06 m
Stowarzyszenie II

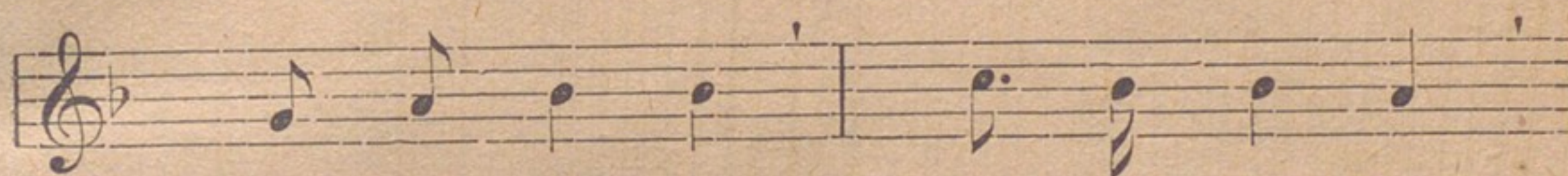
Stowarzyszenie 18 06 m

1. Pieśń przed nauką.

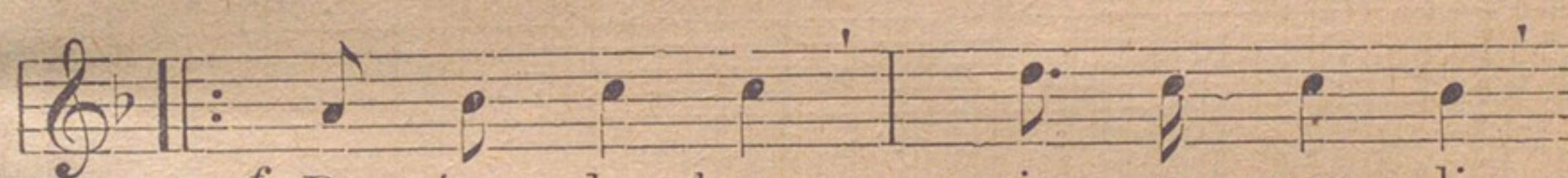
Powoli, nabożnie. *) Melodya ludowa.

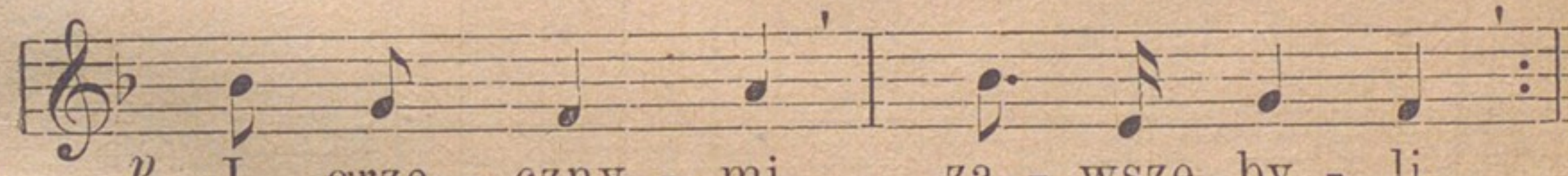
p Wej - rzyj na nas, mo - cny Bo - że!

Niech nam ła - ska Twa po - mo - że,

f By - śmy do - brze się u - czy - li

p I grze - czny - mi za - wsze by - li.

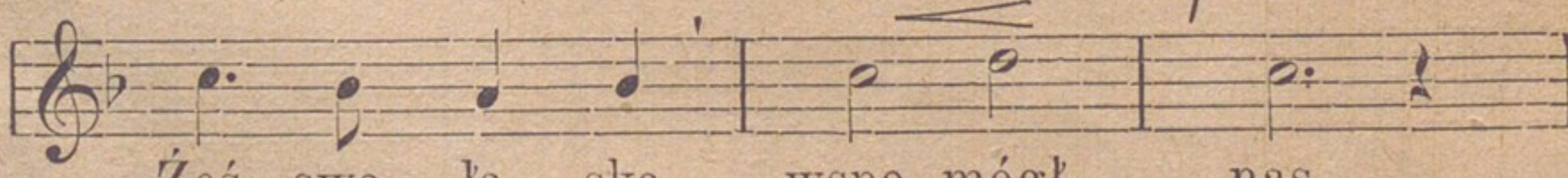
Elem. str. 48.

2. Pieśń po nauce.

Powoli, nabożnie. St. Moniuszko.

p Bo - że, dzie - ki Ci skła - da - my,

f Żeś swą ła - ską wspo - mógł nas,

*) **Uwaga.** Przy takim znaku (') trzeba odetchnąć.

p I do - zwo - lił na na - u - ce

f Po - ży - te - cznie spę - dzić czas.

Elem. str. 51.

3. Modlitwa poranna.

Poważnie.

E. Urbanek.

p Do Cie - bie Bo - że ra - czki pod -
I pro - szę tak - że: niech mnie od

no - sze,
złe - go

f O zdro - wie ta - ty
Na ka - żdym kro - ku

i ma - my pro - szę, O zdro - wie
a - nioł - ki strze - gą, Na ka - żdym

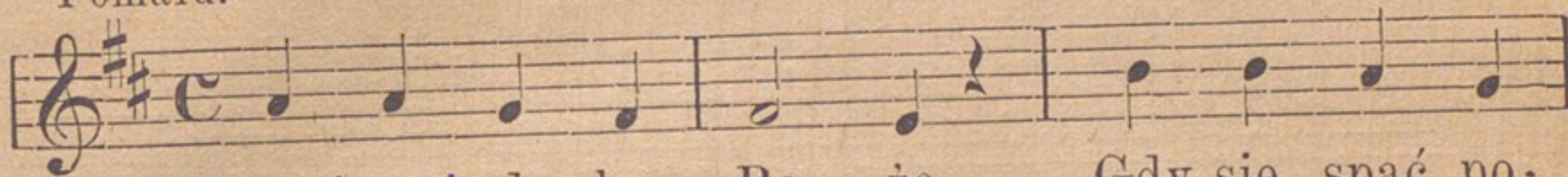
ta - ty *p* i ma - my pro - szę.
kro - ku a - nioł - ki strze - gą.

Elem. str. 48.

4. Modlitwa wieczorna.

E. Urbanek.

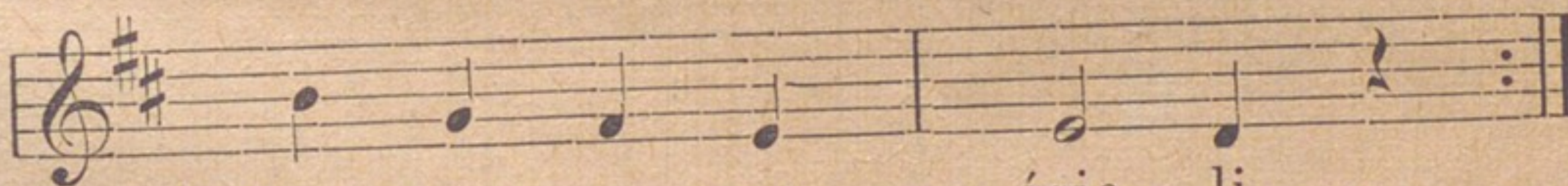
Pomału.

p 1. Chroń mnie do - bry Bo - że, Gdy się spać po -
 2. Da - łeś mi dzień ca - ły Życ dla Two - jej

1. ło - że; Niech Two - i a - nie - li
 2. chwa - ły; Daj bym po - wstał zdro - wo

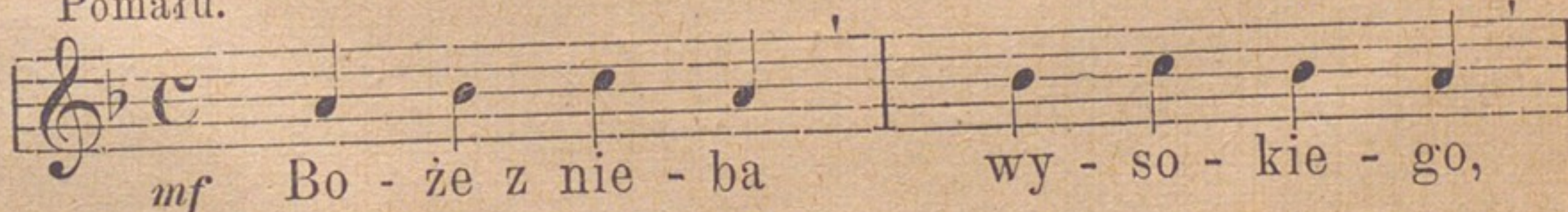
p 1. Sta - na u po - ście - li.
 2. Chwa - lić Cię na - no - wo.

Elem. str. 67.

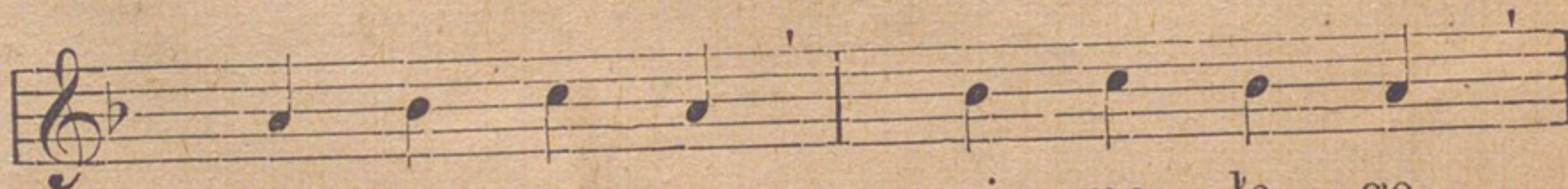
5. Pieśń do Boga.

E. Urbanek.

Pomału.

mf Bo - że z nie - ba wy - so - kie - go,

Miej w o - pie - ce mnie ma - ła - go,

1*

p Darz mnie ła - ską, pro - szę Cie - bie,

f Tu na zie - mi i tam w nie - bie.

6. Wezwanie do kościoła.

Umiarkowanie.

E. Urbanek.

mf 1. Ko - śció - łek o - twar - ty; wstap - cież lu - be

dzia - tki! Po - pro - ście o zdro - wie

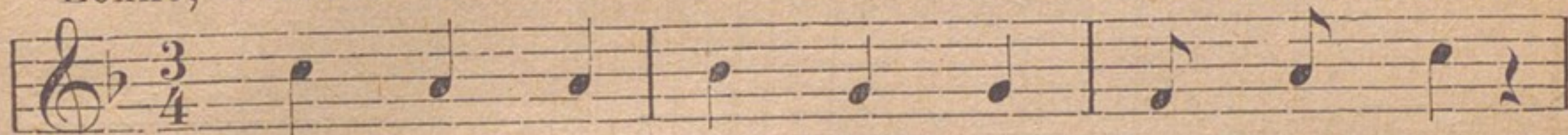
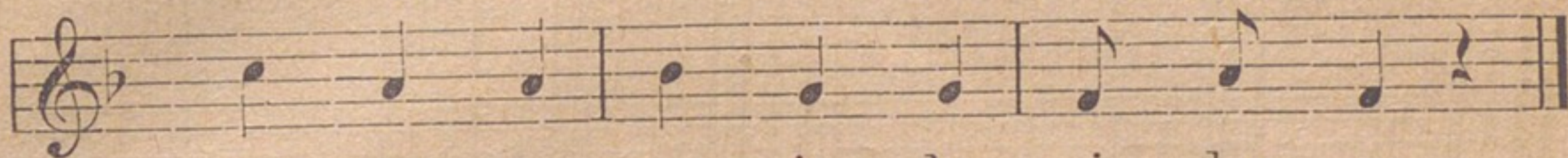
dla ma - my i ta - tki.

2. Pomódlcie się szczerze, westchnijcie do nieba,
Bo Boskiej pomocy każdemu potrzeba,
3. Gdy dzieci pobożne, aniołek ich strzeże:
Do złego ich nigdy ochota nie bierze.
4. Bóg im błogosławi, w łasce Boskiej rosna,
Każdemu są miłe, jak kwiateczki z wiosną.

7. Kótek i myszki.

Lekko, wesoło.

Melodya ludowa.

mf 1. Wlazł ko - tek na pło - tek i mru - ga,

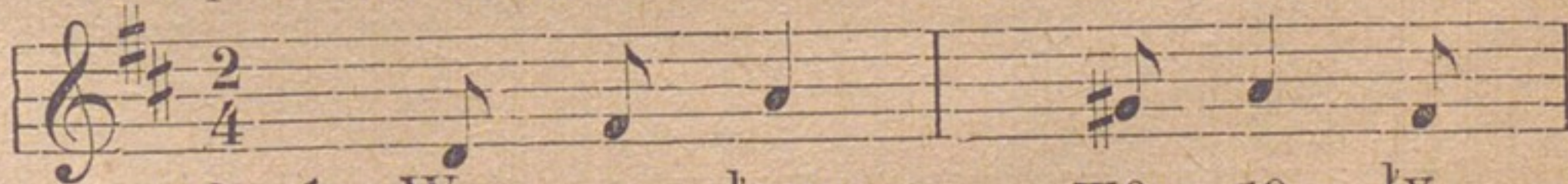
Wi - dzi go mysz je - dna i dru - ga.

2. Że kótek był skromny, nieśmiały,
Więc go się i myszki nie bały.
3. Jedna z nich, największa, wnet szydzi,
Że kótek ich z płotka nie widzi.
4. A kótek, filutek z płotka hyc!
I z myszki wnet nie zostało nic.

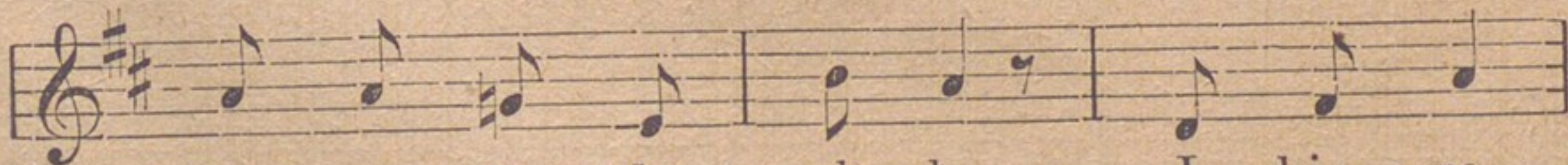
8. Piosnka ucznia (uczenicy).

Tempo krakowiaka.

Melodya ludowa.

Dla uczniów: *mf* 1. We - so - łym, we - so - ły,
Dla uczenie: 1. Jak - że ja się cie - sze

Gdy i - de do szko - ły I bio - re
Gdy do szko - ły spie - sze

ksia-ze-czki do swo-jej tor-be-czki.

Pro-sta dro-ga i-de; Gdy do szko-ły

przyj-de, Współ-uczniów po-zdra-wiam,
Dla uczenie: Dzien-czą-tka

Sia-dam, nie roz-ma-wiam.

2. Gdy mówią pacierze, — Modłę się też szczerze,
Grzecznie rączki złożę, — Boć to słowa Boże.
Nauka wymaga, — By była uwaga,
Siedzę, jak w kościele — To też umiem wiele.

Słowa J. Chmielewskiego,

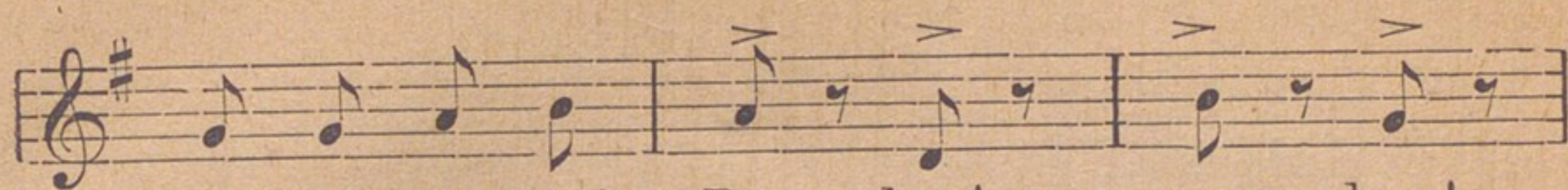
9. Dzieci w pochodzie.

Tempo marsza.

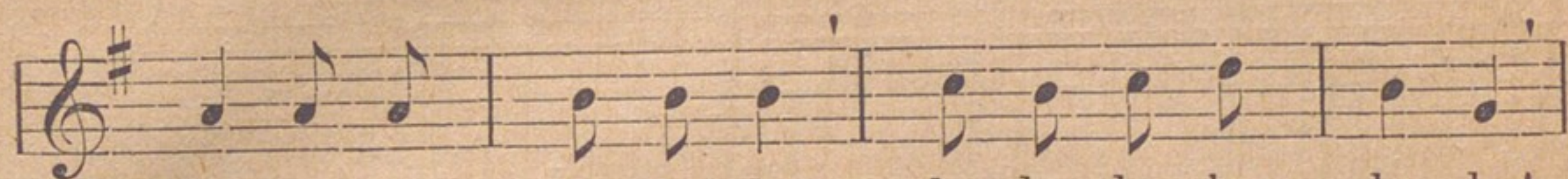
E. Urbanek.

mf 1. Bę-dziem dzi-siaj ma-sze-ro-wać:

Raz, dwa! raz, dwa! I dwuj-ka-mi

po - stę - po - wać: Raz, dwa! raz, dwa!

La la la la la la la la la!

La la la la la la la la la!

2. A więc śmiało maszerujemy: Raz, dwa! raz, dwa!
Przy tem sobie wyśpiewujemy:
La, la, la, i t. d.

3. Nasz przewodnik już na przedzie: Raz, dwa! raz, dwa!
W lewo, w prawo wojsko wiedzie: Raz, dwa! raz, dwa!
La, la, la, i t. d.

(Uwaga. Dzieci rozchodzą się: szereg w prawo, szereg w lewo.)

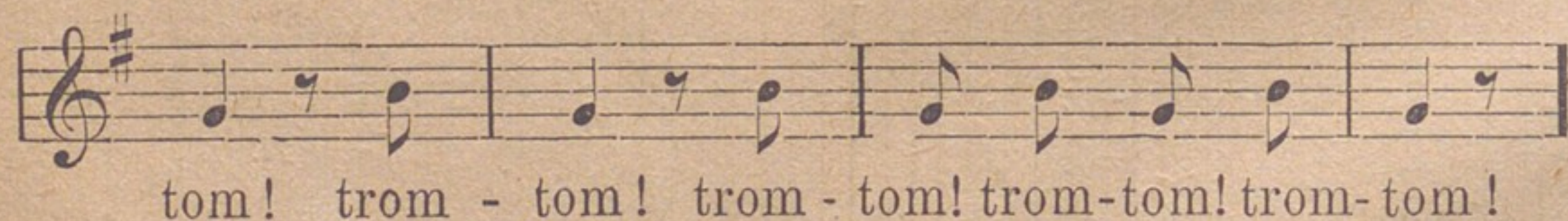
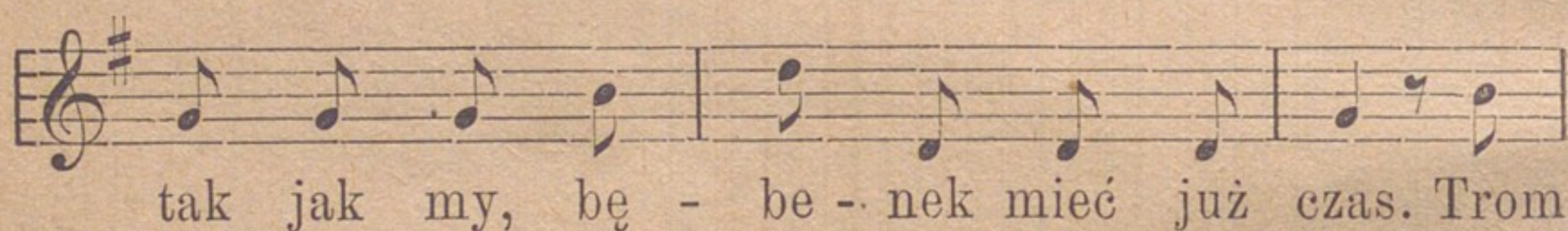
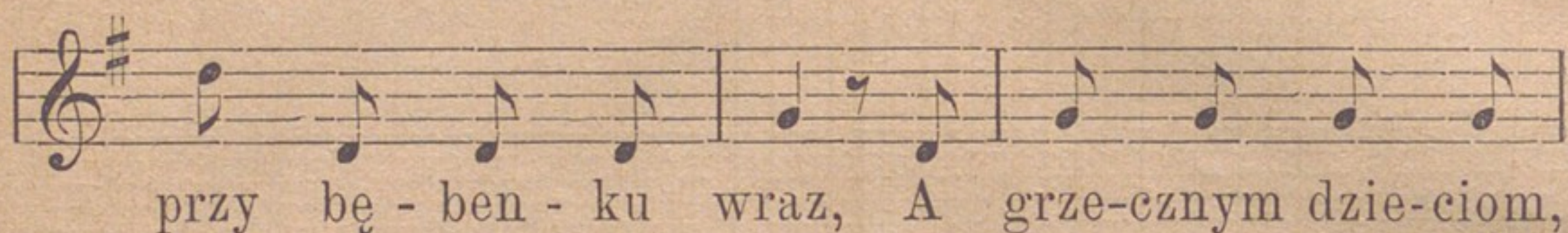
4. Gdy nam tutaj tak wesoło: Raz, dwa! raz, dwa!
Dłoń do dłoni! zrobmy koło! Raz, dwa! raz, dwa!
La, la, la, i t. d.

(Uwaga. Dzieci stają w koło.)

5. W miłym kółku czas uleci, — Raz, dwa! raz, dwa!
Bawcie się więc grzecznie dzieci! Raz, dwa! raz, dwa!
La, la, la, i t. d.

10. Małe wojsko.

Tempo marsza.

2. Żołnierze dziarsko maszerują przy trąbeczce wraz,
A grzecznym dzieciom, tak jak my, trąbeczkę mieć już czas!
Tra-ra! tra-ra! tra-ra! tra-ra! tra-ra!

3. Żołnierze dziarsko maszerują przy szabelce wraz,
A grzecznym dzieciom, tak jak my, szabelkę mieć już czas.
Ciach-ciach! ciach-ciach! ciach-ciach! i t. d.

4. Żołnierze dziarsko maszerują przy chorągwi wraz,
A grzecznym dzieciom, tak jak my, chorągiew mieć już czas!
Fa-fa! fa-fa! fa-fa! fa-fa! fa-fa!

5. Żołnierze palą z karabinów na wojence wraz,
A grzecznym dzieciom, tak jak my, karabin mieć już czas.
Pif-paf! pif-paf! pif-paf! pif-paf! pif-paf!
6. Żołnierze chętnie po wojence spoczywają wraz,
A grzecznym dzieciom, tak jak my, odpocząć także czas.
Lu-lu! lu-lu! lu-lu! lu-lu! lu-lu!

11. Ojciec Wirginiusz.*)

Tempo marsza.

Melodya ludowa.

mf Dzie - ci ko - cha - ne! wi - tam was ser -
de - cznie, A je - śli chce - cie za - ba - wić się
grze - cznie, Mo - je dzie - ci, hej - że ha!
hej - że ha! hej - że ha! Rób - cież wszystko,
co i ja, co i ja, co i ja.

*) UWAGA: Pieśni tej używa się przy grze, zwanej „Ojcem Wirginiuszem”. Dokoła jednego dziecka, stojącego w środku, krążą inne, trzymając się za ręce i śpiewając; po skończonej zwrotce naśladują ruchy dziecka, stojącego w środku koła.

†2. Moja tabliczka.

Tempo krakowiaka.

Melodya ludowa.

f 1. Mam ta - bli - czkę czar - ną, Skarb mój u -
 ko - cha - ny; Mam i ry - sik pro - sty,
 W to - reb - ce scho - wa - ny.

2. Na tabliczce piszę — Różne ładne słowa;
 Więc też ją szanuję — Jest jeszcze jak nowa.
 3. Rysik mój rysuje — Strzelbę bicz i konia
 I ten wóz, co tato — Jedzie nim na błonia.
 4. Rysik mój napisze — Imię drogiej mamy.
 Piszmy zaraz wszyscy — Jak się nazywamy!

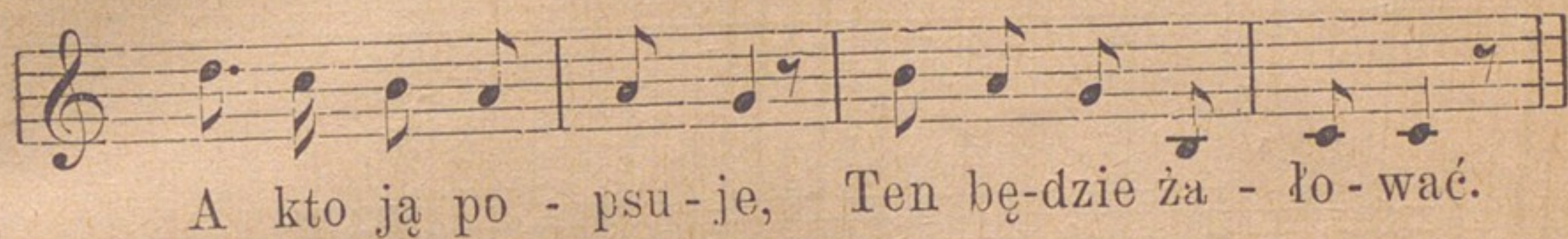
Elem. str. 49

†3. Książeczka.

Tempo krakowiaka.

Melodya ludowa.

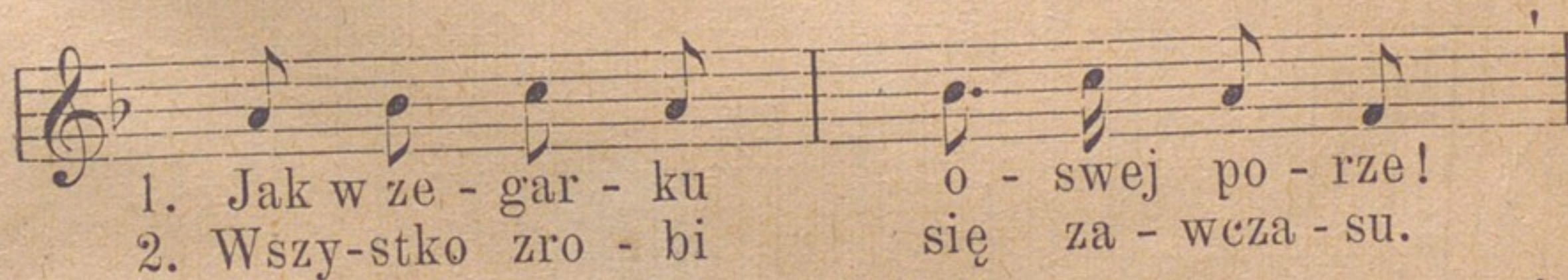
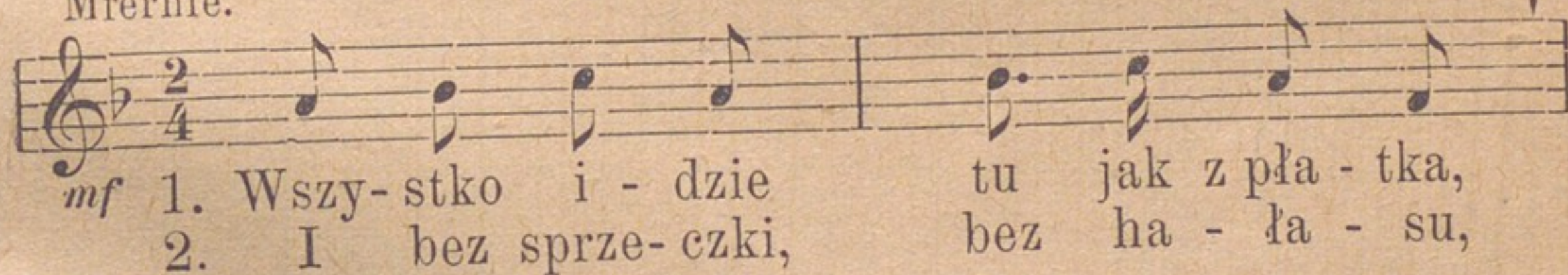
mf Nie - chaj nikt ksią - że - czki swej nie po - nie -
 wie - ra, Nie ni - szczy, nie pla - mi,

14. W domu rodzinnym.

Miernie.

E. Urbanek.

Elem. str. 47.

15. Od kogo wszystko?

Poważnie.

E. Urbanek.

p 1. Kto dał śli - czne świa - teł - ko, gdy się dzie - cię

bu - dzi? *f* Kto dał kwia - tki i drze - wka

p i pta - szki dla lu - dzi?

2. Kto dał wodę w źródelku i na chlebuś zboże?

Kto dał ci duszę, co to wszystko widzieć może?

3. Pan Bóg. — Wszystko od Niego, masz dziecińo droga!

Módl się zawsze pobożnie! Kochaj Pana Boga!

Elem. str. 47.

16. Nasz koniczek.

Tempo marsza.

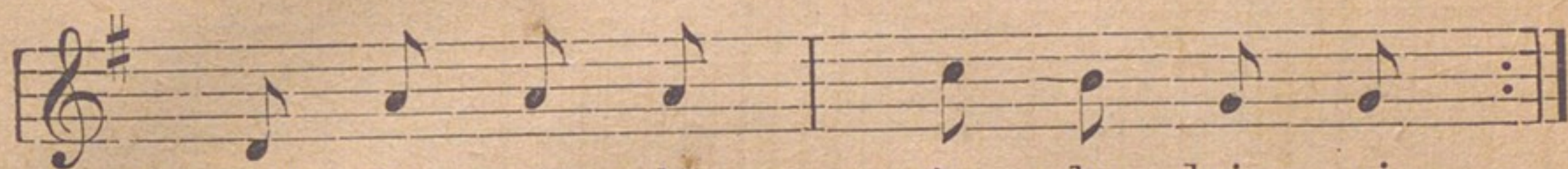
Melodya ludowa.

mf 1. Nasz ko - ni - czek, nasz bu - ła - ny,
2. Nasz ko - ni - czek, nie pło - chli - wy,

1. Śli - cznie zgrze - błem wy - cze - sa - ny;
2. Da po - gła - skać so - bie grzy - wy;

1. Tyl - ko na nim sierść się świe - ci ;
 2. Tyl - ko nóż - ką prze - stę - pu - je,

1. Tyl - ko par - ska, rzy do dzie - ci.
 2. Gdy go traw - ką Jaś czę - stu - je.

Elem. str. 53.

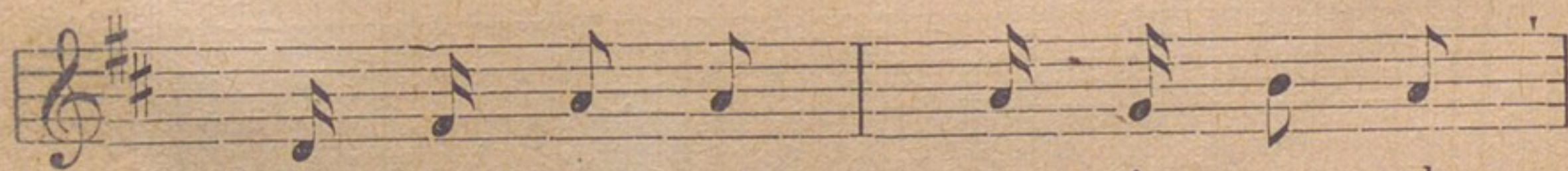
17. Ptaszek w zimie.

Umiarkowanie.

Melodya ludowa.

1. Puk! puk! pta - szek w o - kie - ne - czko:

- O - twórz, o - twórz pa - nie - ne - czko,

- Bo to te - raz stra - szna zi - ma

- I ziar - ne - czka ni - gdzie nie ma,

BIBLIOTEKA
BN

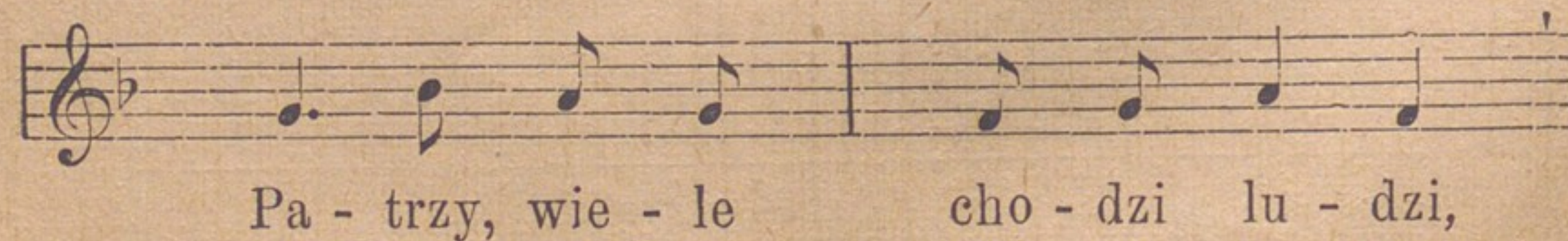
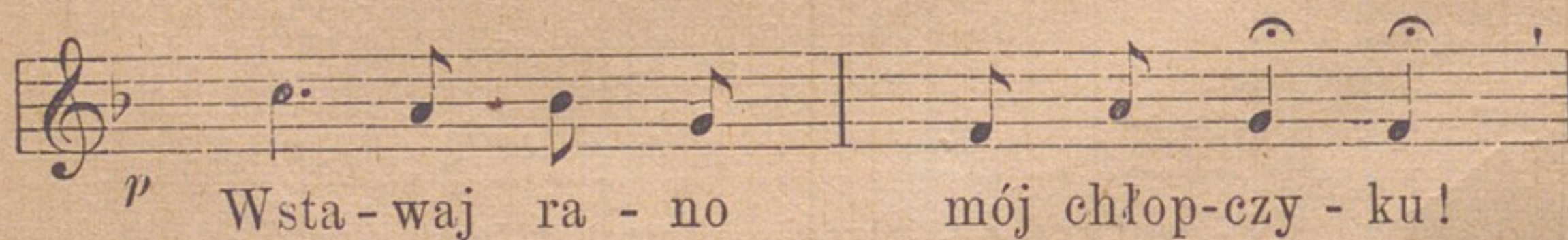
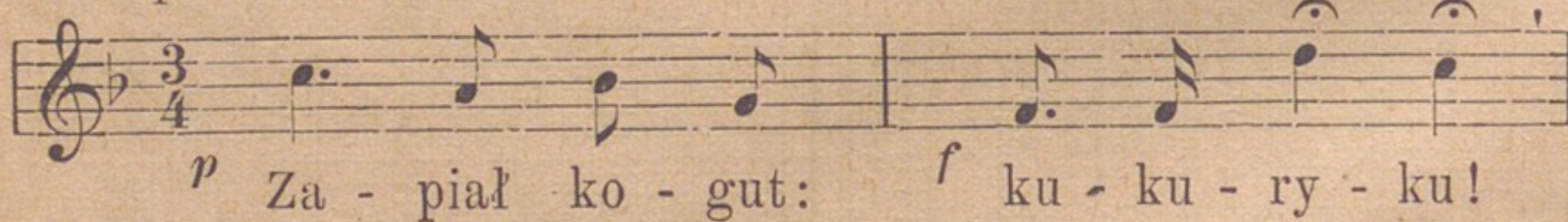

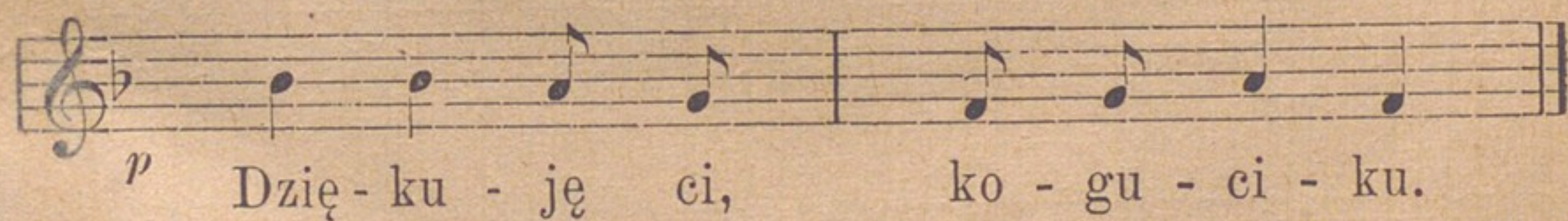
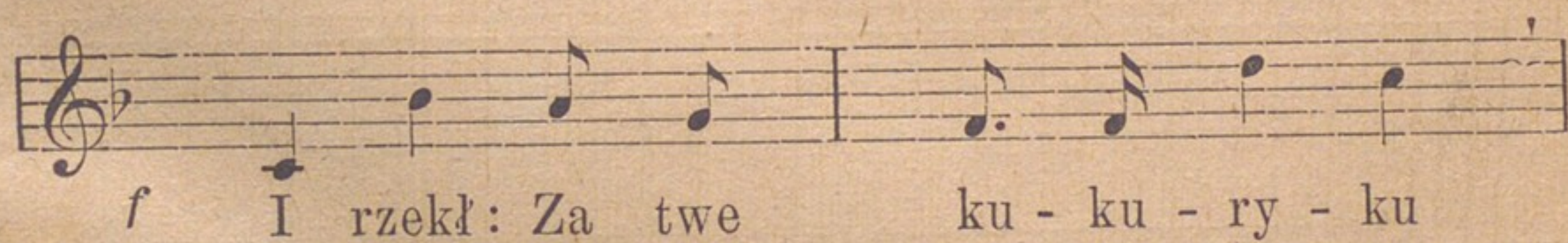
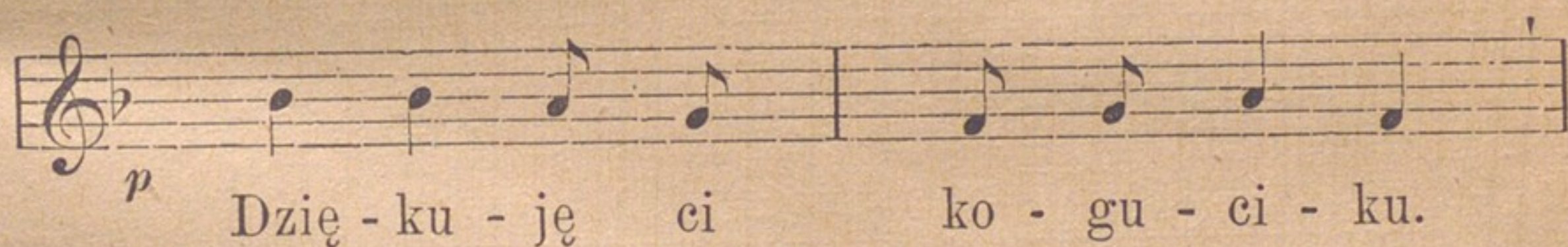
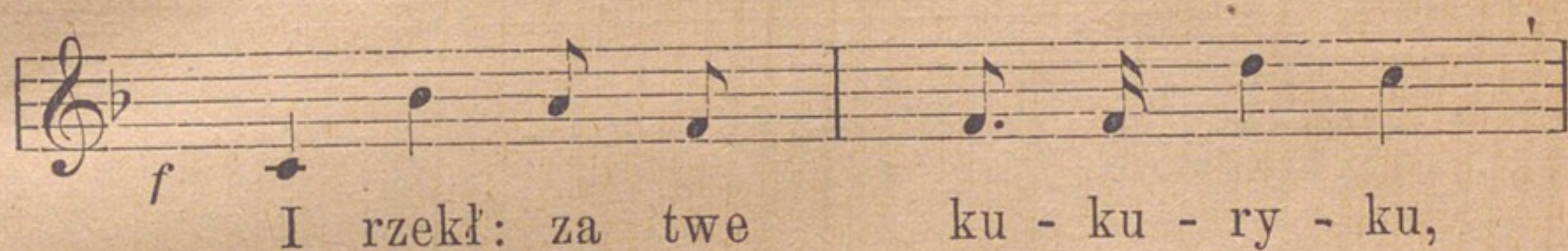
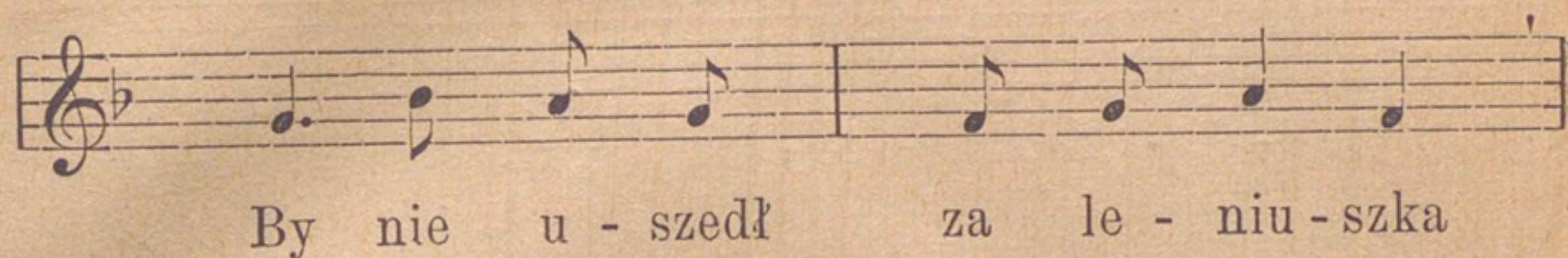
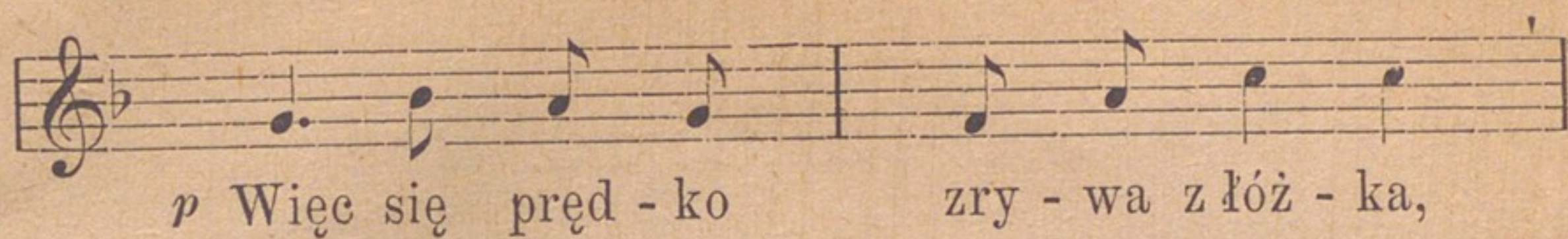
2. Panienczka otworzyła — I ptaszyne nakarmiła,
A ptaszyna wdzięczna za to — Śpiewała jej całe lato.

18. Kogucik.

Tempo mazurka.

E. Urbanek.

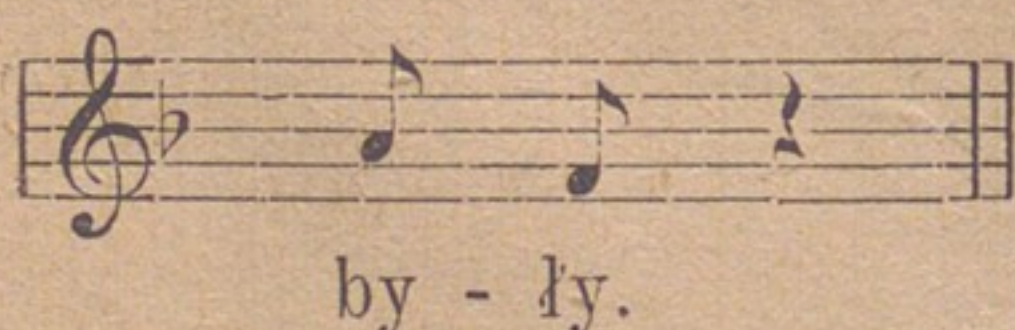
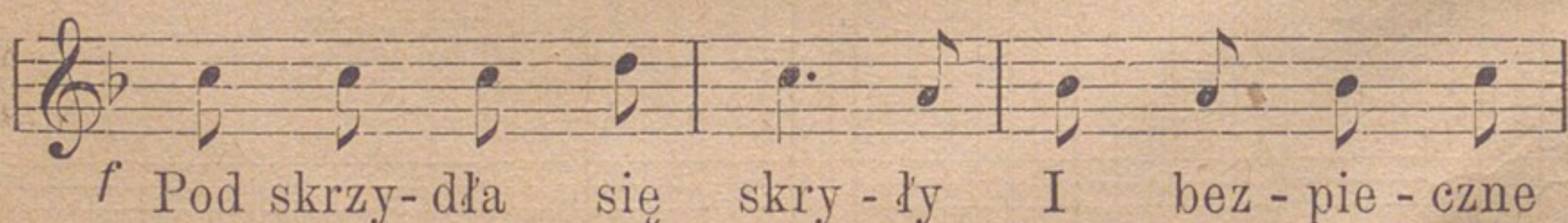

19. Kureczki.

Tempo marsza.

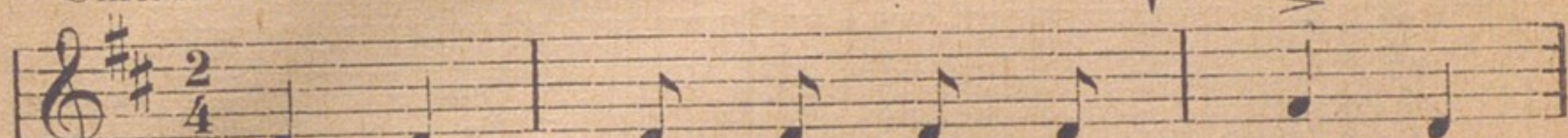
E. Urbanek.

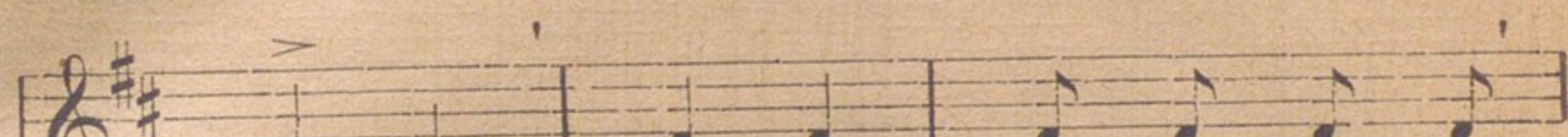
20. Zegary i dzwonki.

Umiarkowanie.

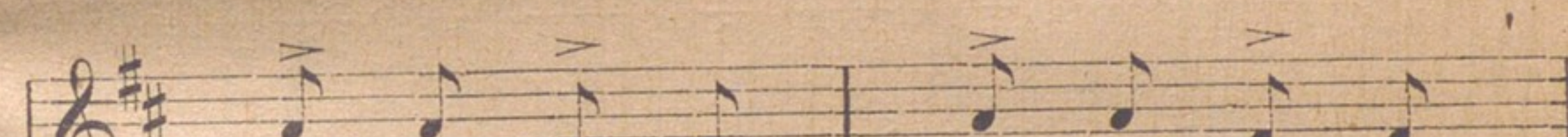
Podług Kehra.

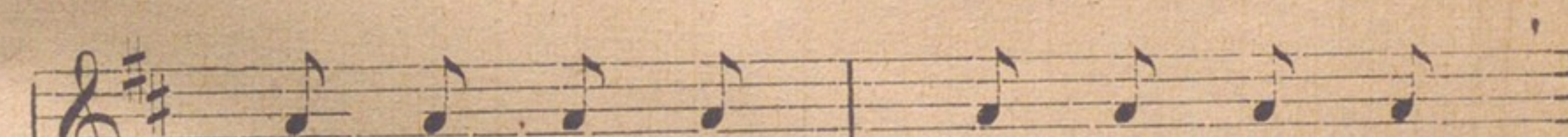
p 1. Wiel - ki ze - gar i - dzie: *)tyk - tak!
2. Wiel - kie dzwo - ny mó - wią: bim - bam!

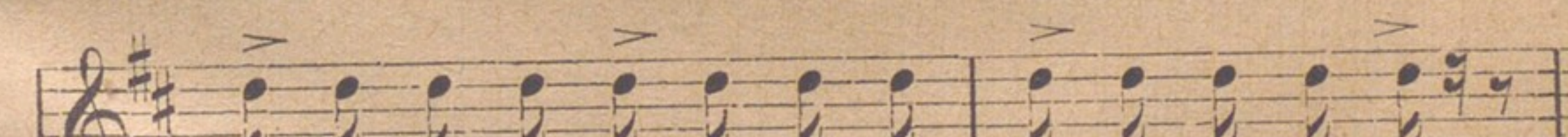
1. tyk - tak! Ma - ły ze - gar i - dzie:
2. bim - bam! Ma - łe dzwon - ki mó - wią:

1. tyk - tak! tyk - tak! tyk - tak! tyk - tak!
2. bim - bam! bim - bam! bim - bam! bim - bam!

1. A ze - ga - rek kie - szon - ko - wy:
2. A dzwo - ne - czek u sa - ne - czek:

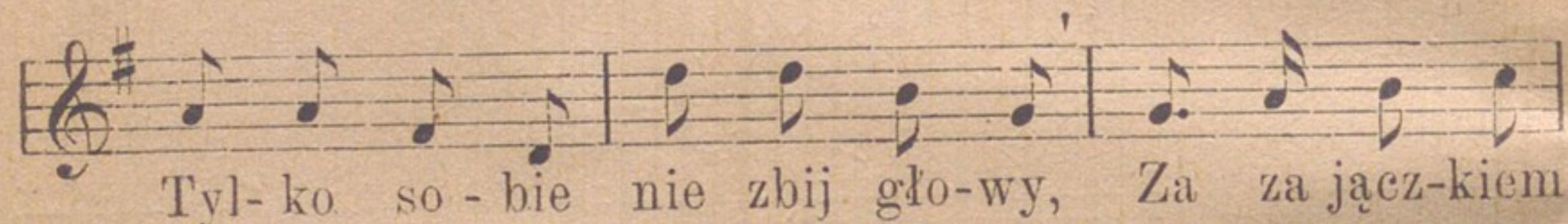
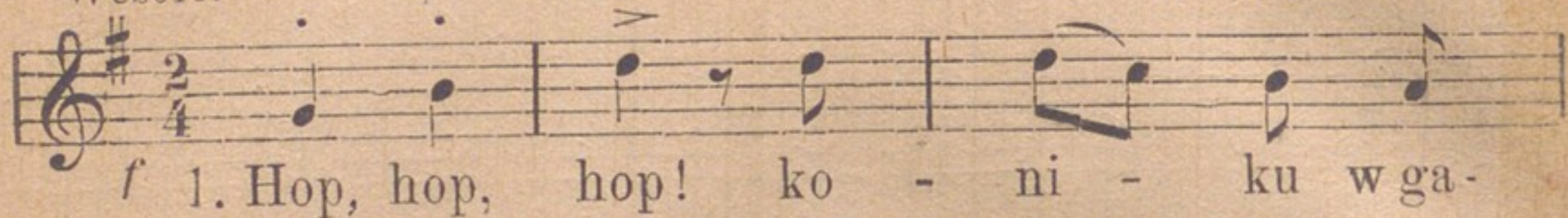
1. ty - kie - ta kie! ty - kie - ta - kie! ty - kie - ta - kie! tyk!
1. dzień - dzi - liń - dzi - liń - dzi - liń - dzi - liń - dzi - liń!

*) UWAGA: Dzieci odpowiedniem poruszaniem rąk naśladować ruchy wahadeł i dzwonów.

2f. Piosenka o koniku.

Wesoło.

Melodya ludowa.

2. Ciesiu, cieś! — Powoli mnie nieś!
 Tylko zwolna, bez swawoli,
 Bo złamana nóżka boli;
 Powoli mnie nieś! — Ciesiu, ciesiu, cieś!

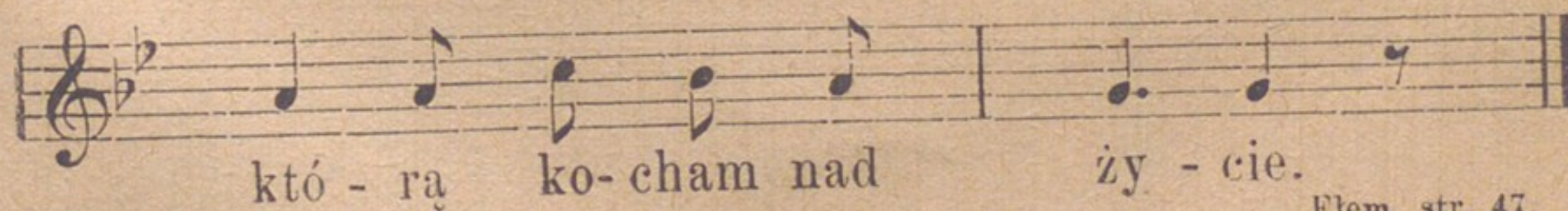
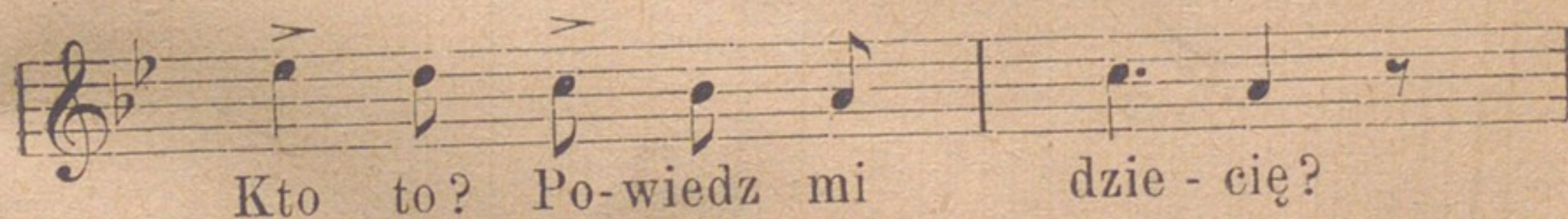
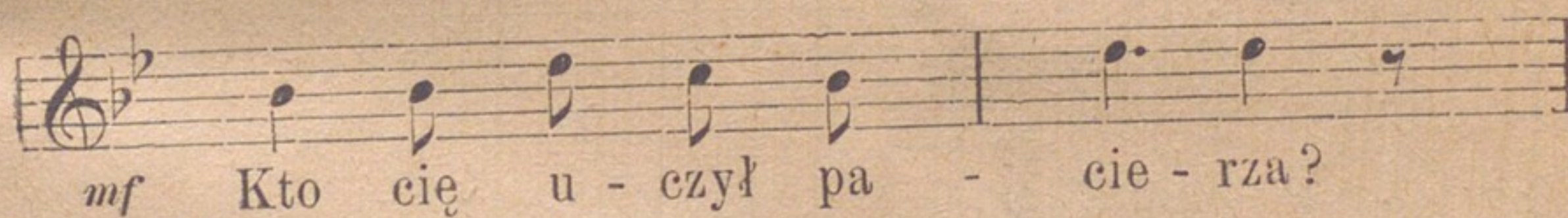
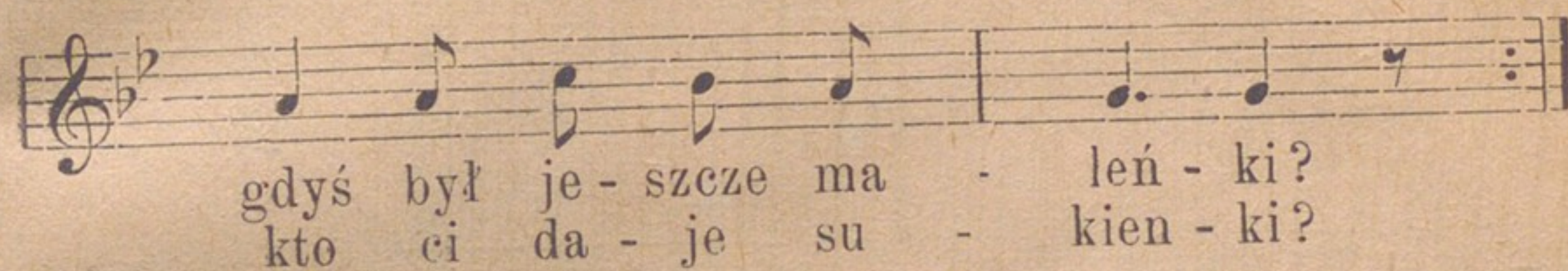
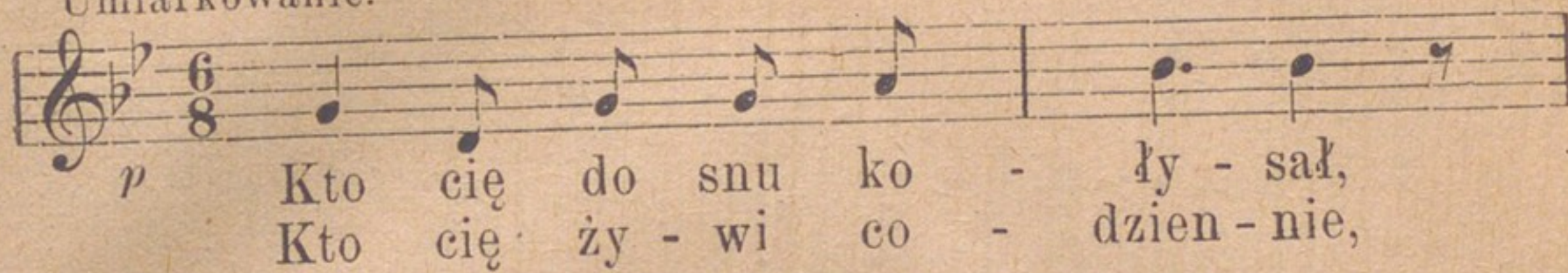
3. Stójże, stój! — Konieczku ty mój!
 Gdy się najesz dość obroczkę,
 To sobie pobrykasz, skoczku,
 Ale teraz stój, — Konieczku ty mój!

Ze śpiewów Teofila Nowosielskiego.

22. Matka.

Umiarkowanie.

E. Urbanek.

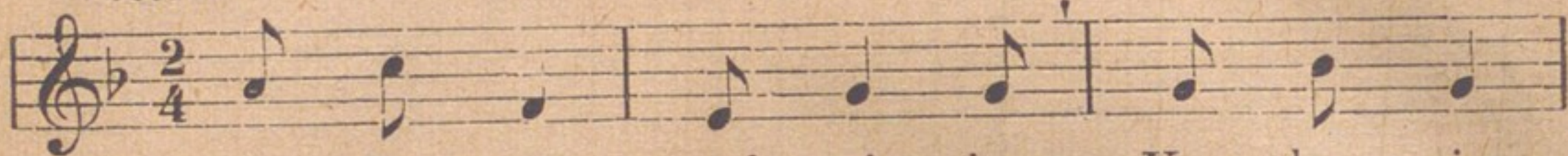

Elem. str. 47.

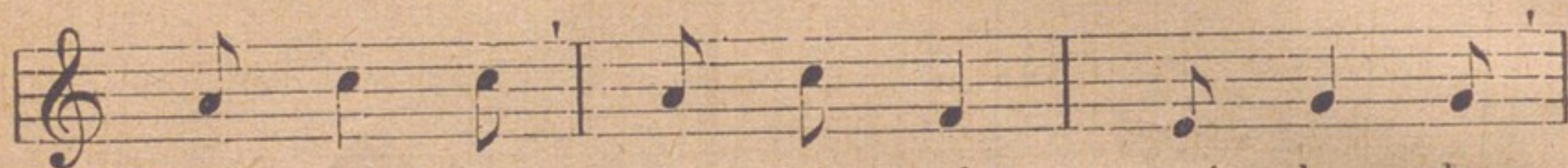
23. Krakowiaczek.

Wesoło.

Melodya ludowa.

1. Kra - ko - wia - czek ci ja, w Kra - ko - wiem

się ro - dził, Sześć la - tek mi by - ło,

do szko - łym już cho - dził.

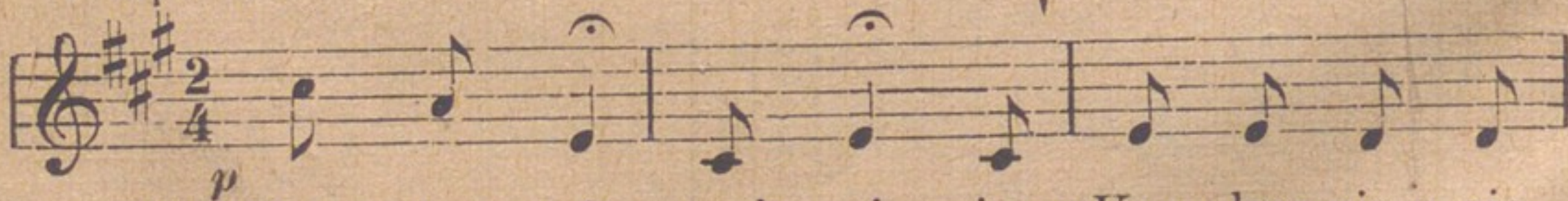
2. Chodziłem do szkoły, uczyłem się gładko,
A teraz już czytam, jak za panią matką.

Elem. str. 50.

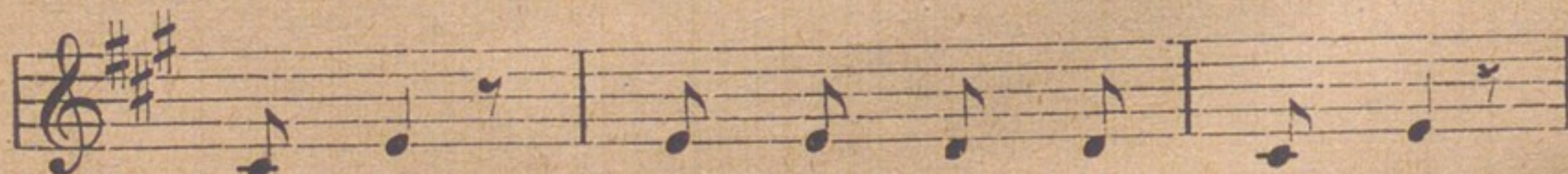
24. Biała sukmaneczka.

Tempo krakowiaka.

Melodya ludowa.

1. Kra - ko - wia - czek ci ja w Kra - ko - wiem się

ro - dził, w Kra - ko - wiem się ro - dził,

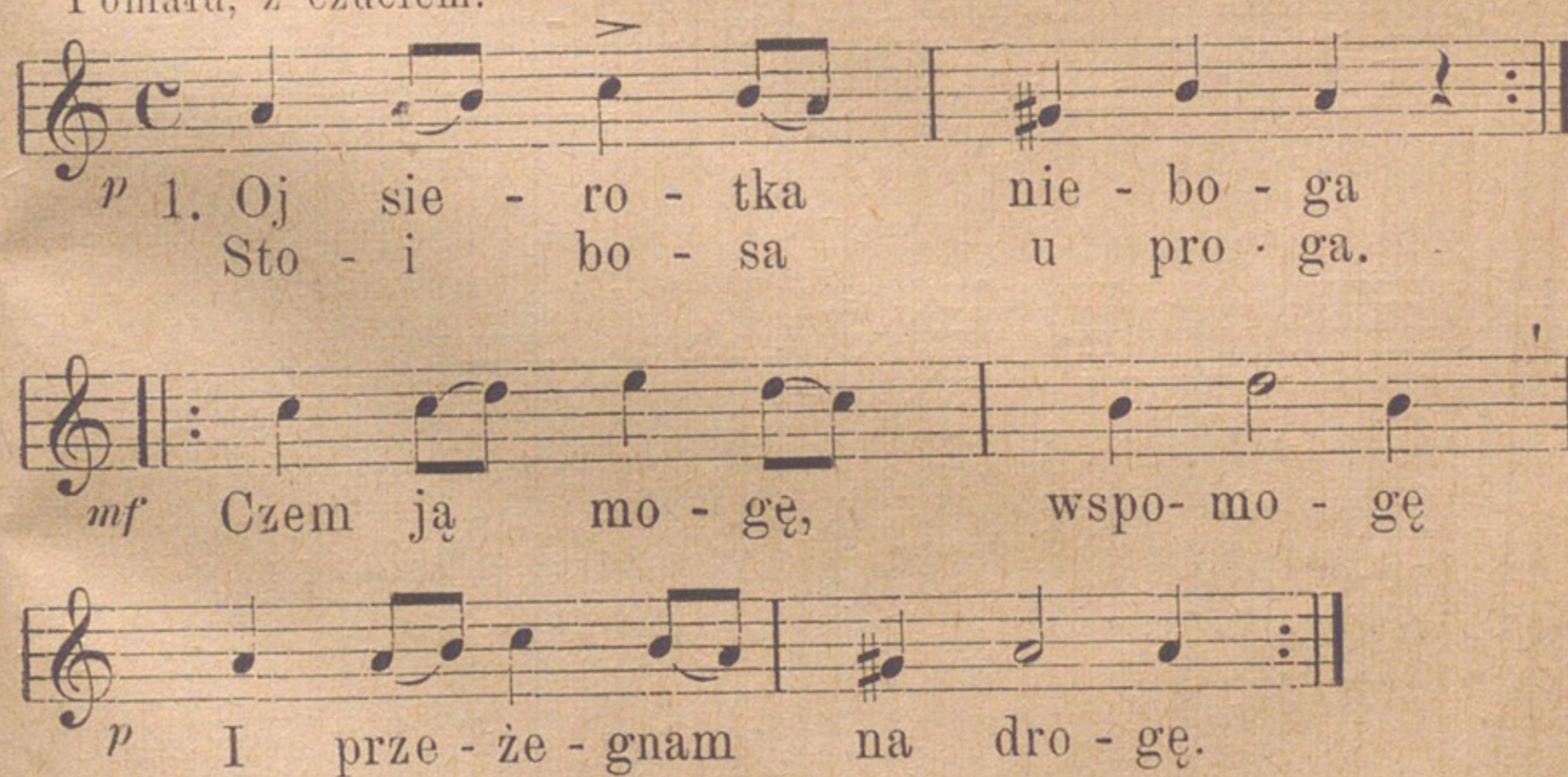
f W bia - łą su - kma-necz-ce ca - łą ży - cie
cho - dził.

2. Biała sukmaneczka i dusza też biała,
Dla dobrych serdeczna, a dla złych jak skała.
Elem. str. 50.

25. Sierotka,

Pomału, z czuciem.

E. Urbanek.

p 1. Oj sie - ro - tka nie - bo - ga
Sto - i bo - sa u pro - ga.
mf Czem ja mo - gę, wspo - mo - gę
p I prze - że - gnam na dro - gę.

2. Dam jej chleba kromeczkę
I białą koszuleczkę;
I trzewiczki na nogi
Dam sierotce ubogiej.

26 Śpiewka na wiosnę.

Tempo krakowiaka.

Melodya ludowa.

1. *p* Za - szu - mia - ły wo - dy, *f* po - pły - ne - ły
 lo - dy, po - pły - ne - ły lo - dy,
p Wio - sen - ka, wio - sen - ka! po - pły - ne - ły
 lo - dy, wio - sen - ka, wio - sen - ka!
 po - pły - ne - ły lo - dy.

2. Po wesołym lesie głos się ptaszków niesie:
 Wiosenka, wiosenka! — głos się ptaszków niesie.
3. Już kwitną na łące kwiatki woniejące.
 Wiosenka, wiosenka! — kwiatki woniejące.
4. Pójdę ja kwiateczki zbierać na wianeczki.
 Wiosenka, wiosenka! — zbierać na wianeczki.
5. Będę więc wianeczki i śpiewać piosneczki —
 Wiosenka, wiosenka! — i śpiewać piosneczki.

27. Pieśń o zbożu.*)

E. Urbanek.

Żywo.

p 1. Czy wy wie - cie, czy nie wie - cie,
jak się zbo - że sie - je? *f* O to tak!
p o to tak! *p* Rol - nik zbo - że sie - je.

2. Czy wy wiecie, czy nie wiecie, jak to zboże rośnie?
Oto tak! oto tak! W polu zboże rośnie.
3. Czy wy wiecie, czy nie wiecie, jak się zboże żyzna?
Oto tak, oto tak! Tak się zboże żyzna.
4. Czy wy wiecie, czy nie wiecie, jak się zboże młóci?
Oto tak! oto tak! Tak się zboże młóci.
5. Czy wy wiecie, czy nie wiecie, jak się zboże wieje?
Oto tak! oto tak! Tak się zboże wieje.
6. Czy wy wiecie, czy nie wiecie, jak się zboże miele?
Oto tak! oto tak! Tak się zboże miele.

*) UWAGA: Przy słowach „oto tak!” dzieci wykonują rękami ruchy odpowiednie do tekstu; a gdy już dobrze poznają całą pieśń, wówczas może jeden uczeń śpiewać pytania, a wszyscy inni odpowiedź.

28. Maj.

Tempo marsza.

T. Klonowski.

f 1. Aj! aj! aj! Wo - gród - ku jest
 maj! *p* Roz - wi - nie - te kwie - cie, wo - nie,
coraz silniej
 Ro - sa bły - szczy na za - go - nie
f Aj, aj, aj! Wo - gród - ku jest maj!

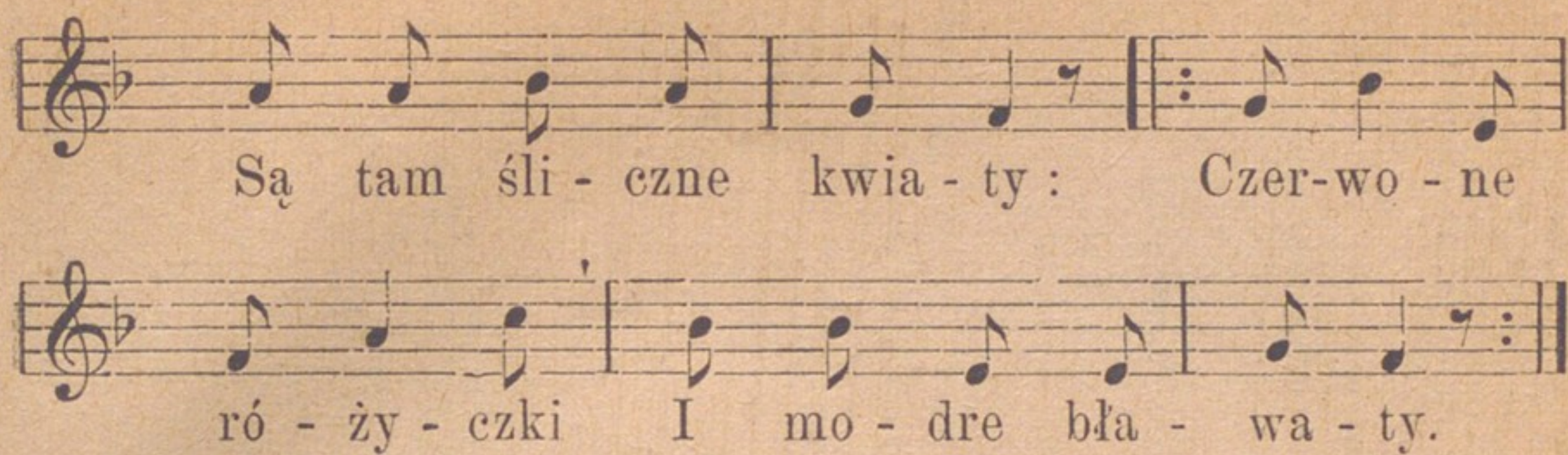
2. Maj! maj! maj! — Zieleni się gaj!
 Ptactwo mile przyśpiewuje,
 Gniazdeczka sobie buduje,
 Maj, maj, maj! — Zieleni się gaj!

29. Ogródek.

Krakowiak.

Melodya ludowa.

mf 1. W na - szym o - gró - de - czku

2. Po sto listków w róży,
A po pięć w bławacie.
Ułożę wiązanke
I zaniiosę tacie.

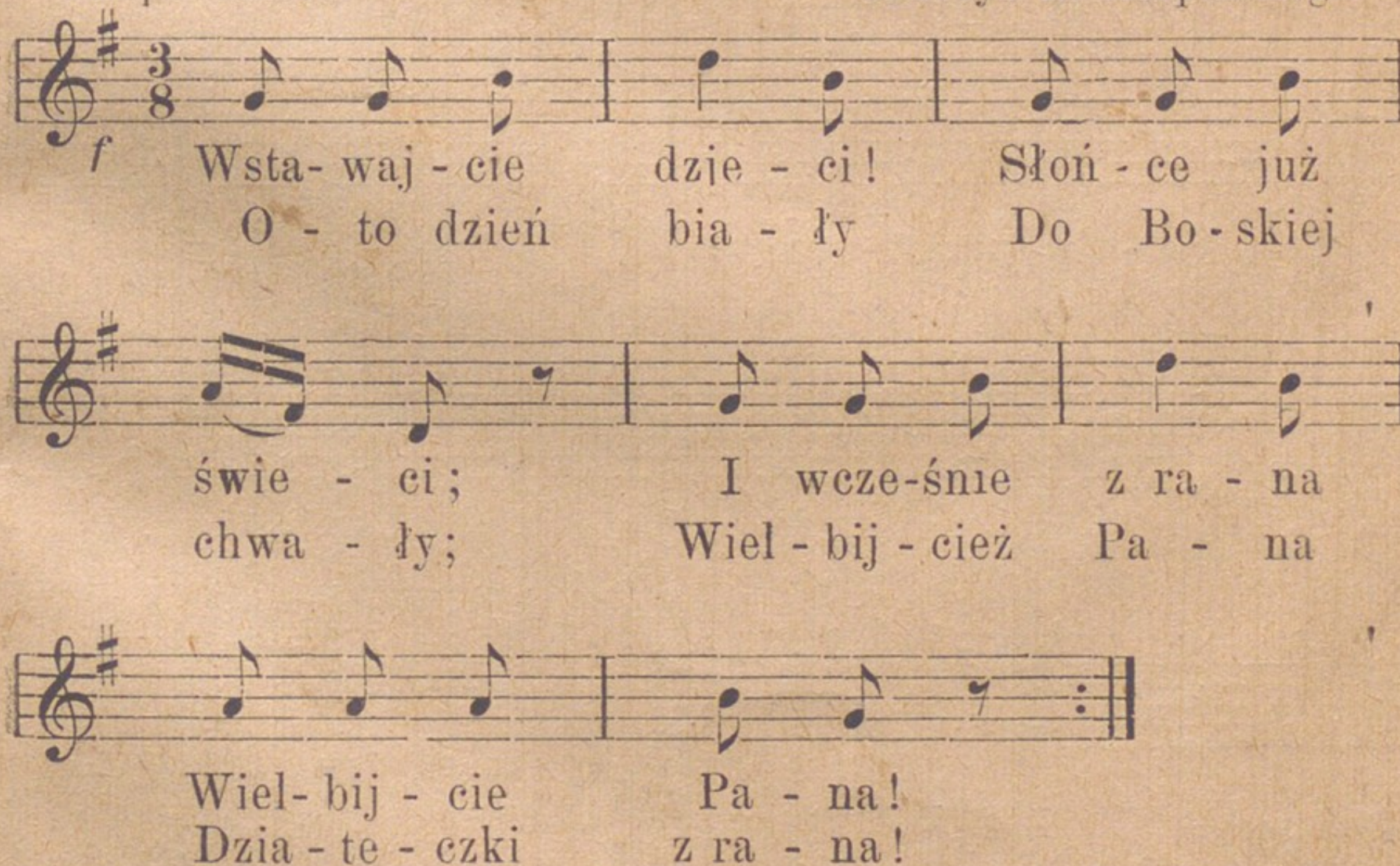
3. A tato się pyta:
— Gdzie te kwiaty rosna?
— W naszym ogródeczku,
Gdziem je siała wiosna.

Elem. str. 64.

30. Śpiewka poranna.

Tempo mazura.

Melodya K. Kurpińskiego.

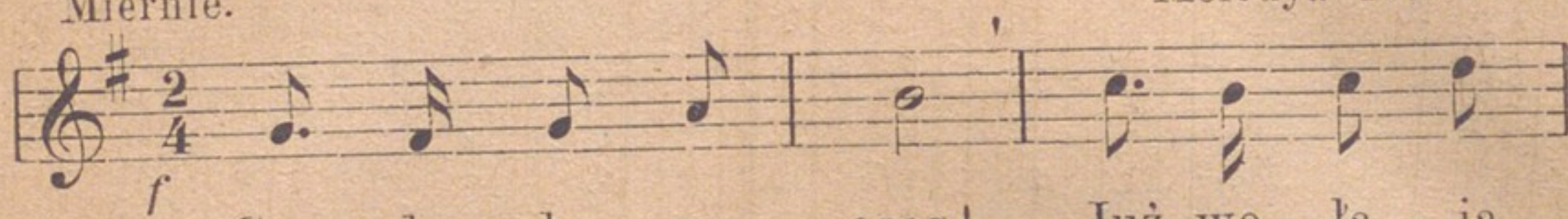

Słowa St. Jachowicza.

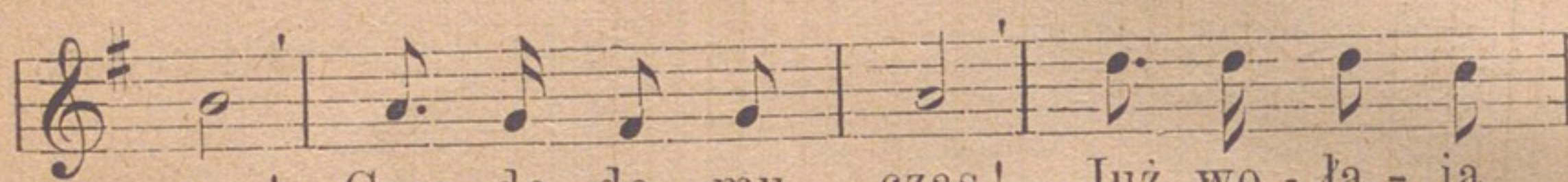
3t. Śpiewka wieczorna.

Miernie.

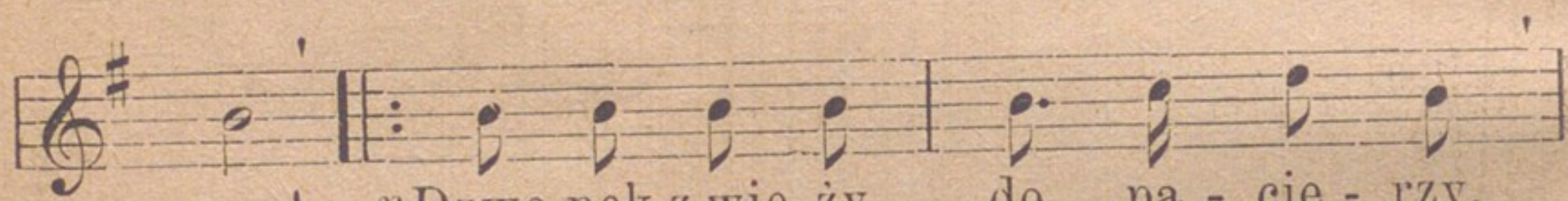
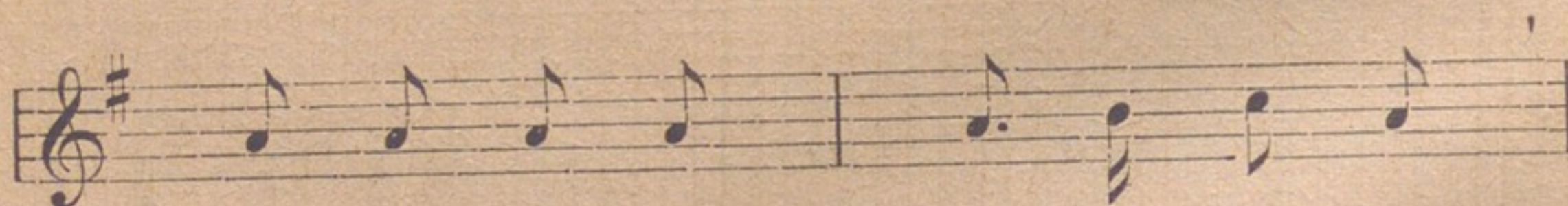
Melodya ludowa.

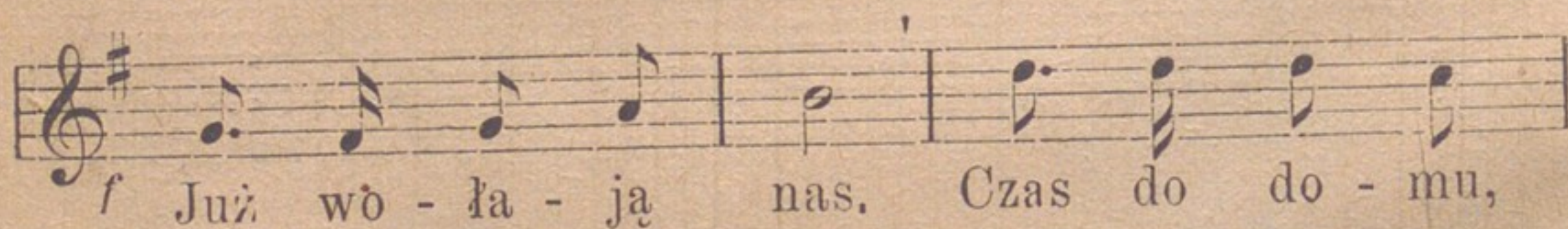
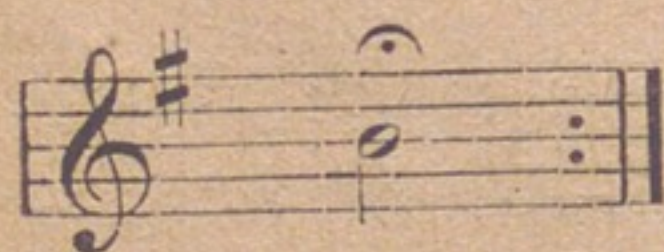
Czas do do - mu, czas! Już wo - ła - ją

nas! Czas do do - mu, czas! Już wo - ła - ją

nas! *p* Dzwonek z wie-ży do pa - cie - rzy,

Ma - tka z pro - gu do wie - cze - rzy,

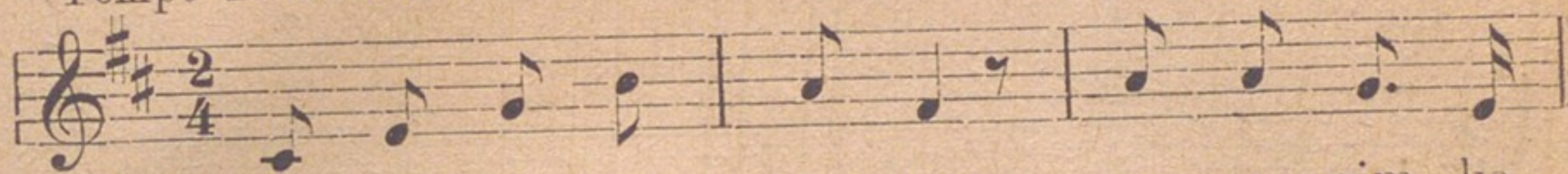
f Już wo - ła - ją nas. Czas do do - mu,

czas!

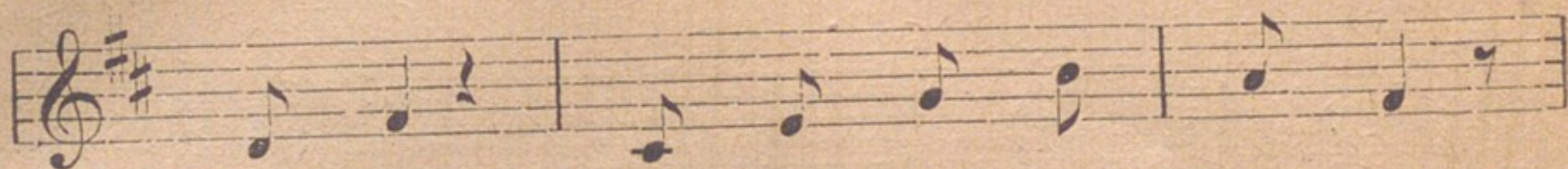
32 Domek wiejski

Tempo krakowiaka.

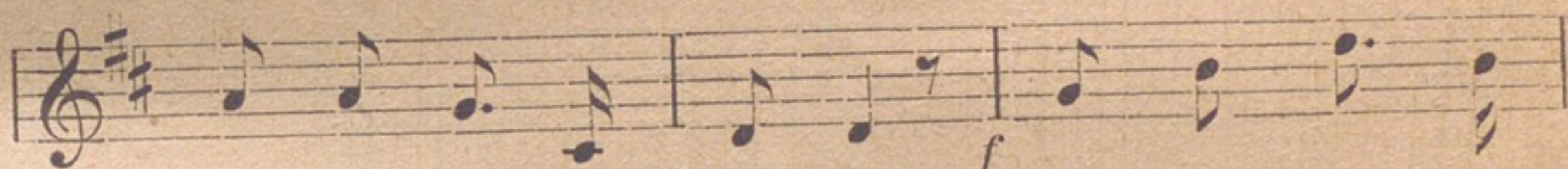
Melodya ludowa.

p 1. Na - zno - si - my drze - wa, na - zno sim ka -

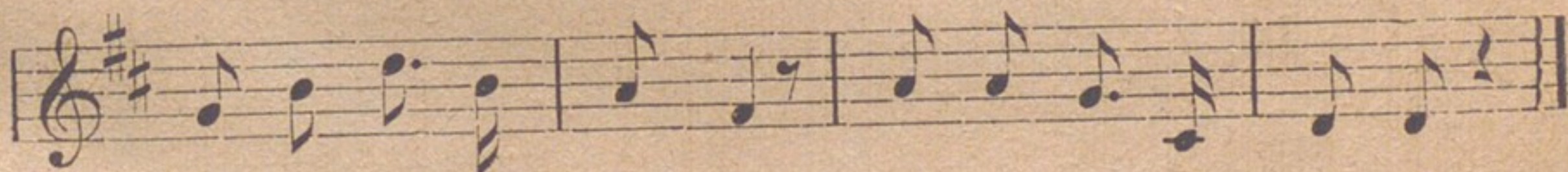
mie - ni, Zbu - du - je - my do - mek

z drzwi - czka - mi do sie - ni. *f* Zbu - du - je - my

do - mek z ja - sne - mi o - kna - mi,

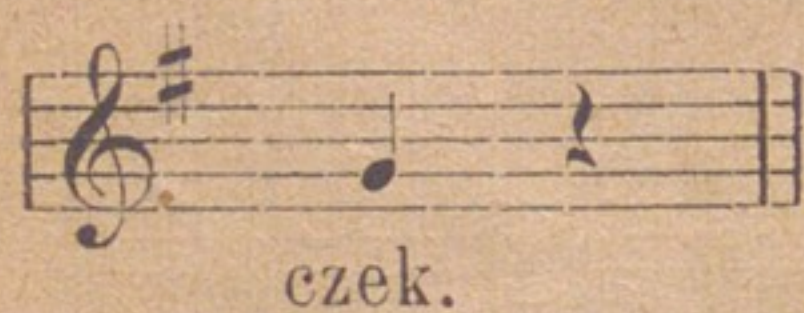
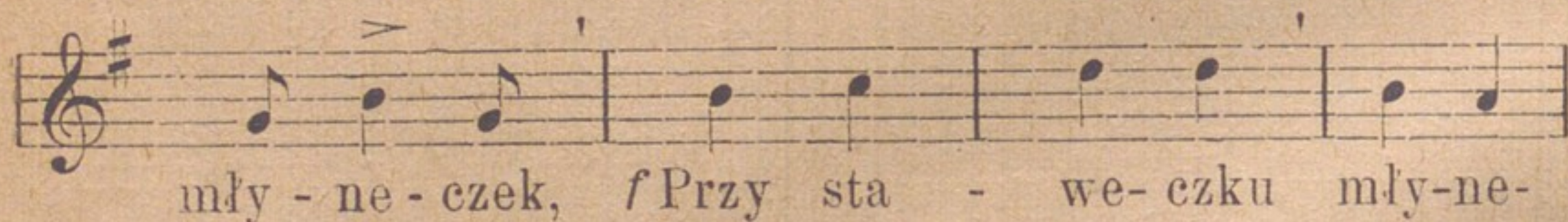
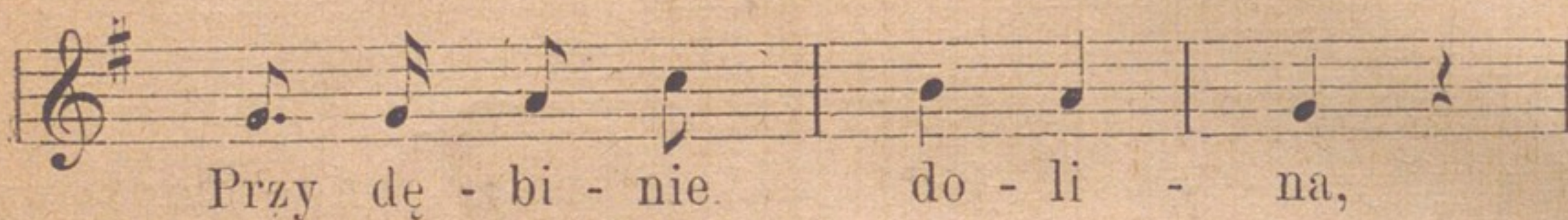
Że - by zło - te słoń - ko świe - ci - ło nad na - mi.

2. A nad naszym domkiem będzie dach słomiany,
Z pięknych żytnich snopków równo poszywany,
A na dachu będzie gniazdo dla bociana,
Żeby nam klekotał od samego rana!

33. Piosenka o młynie.

Z życiem

E. Urbanek.

2. A w młyneczku na koło
Spada woda wesoło,
Coś tam stuka i miele:
Pewnie mąki da wiele.

3. A z tej mąki bielutkiej
Będzie chlebuś pulchniutki;
A za chleb ten, mój Boże,
Sercem dzięki Ci złożę.

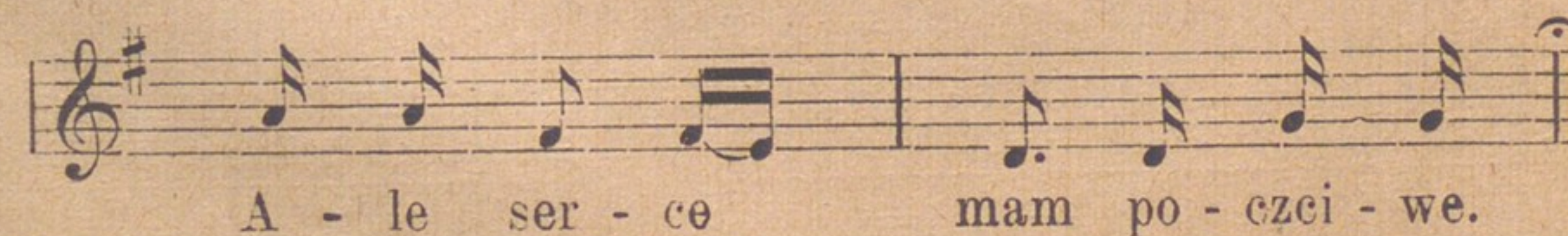
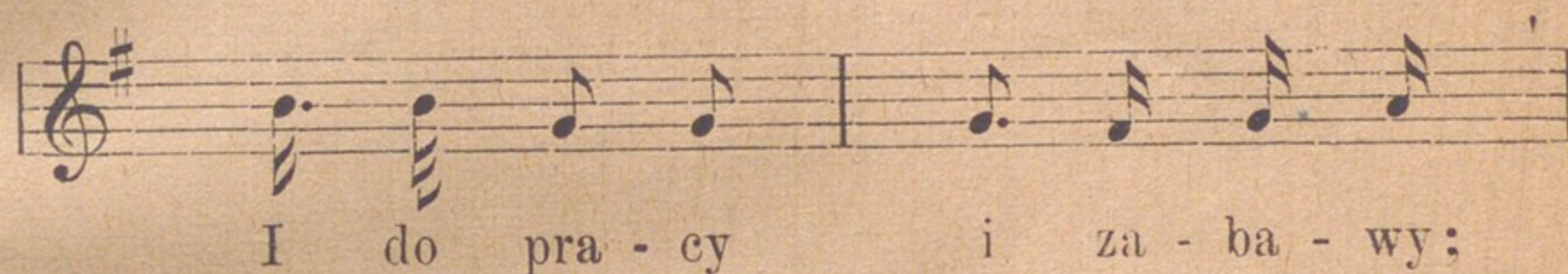
Elem. str. 73.

34. Zwawy chłopczyk.

(Oberek.)

Zwawo.

Melodya ludowa.

2. Ledwie zejdzie słońce z rana,
Już mym śpiewem wielbię Pana,
A potem dla Jego chwały,
Chętnie pracuję dzień cały.

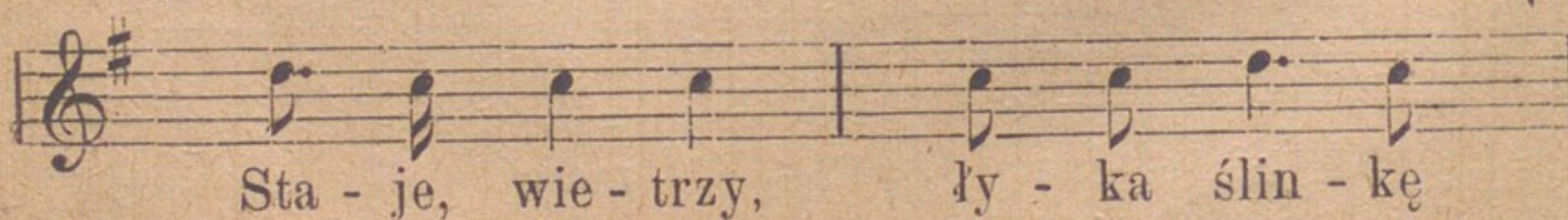
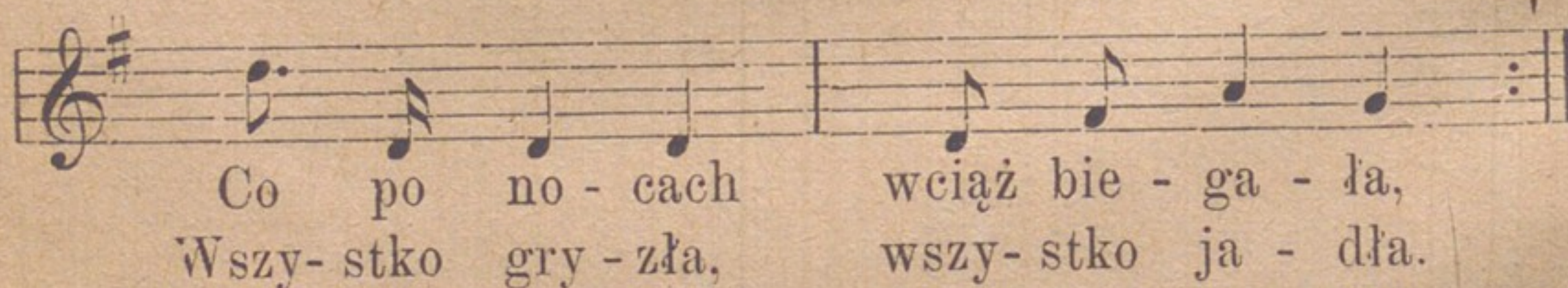
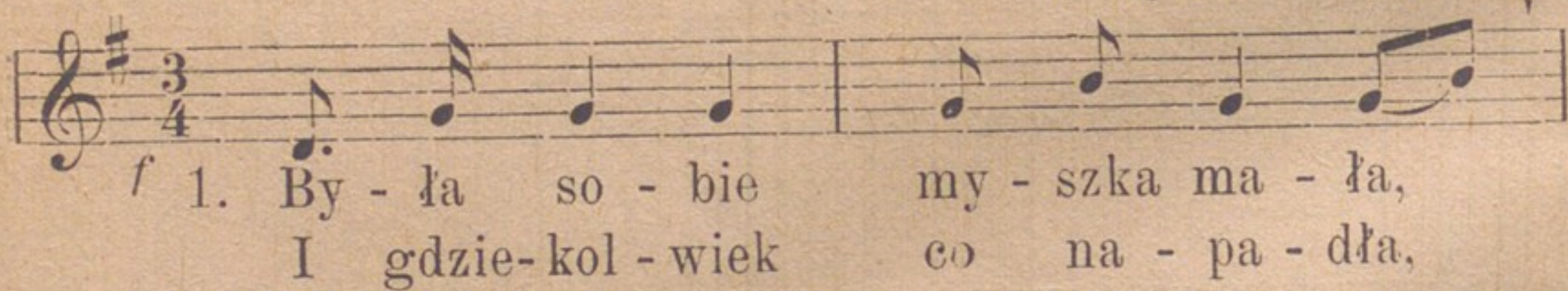
3. Wieczór znowu wyśpiewuję,
Za śliczny dzionek dziękuję,
Przeżegnam się w Imię Boże,
I w łóżeczko się położę.

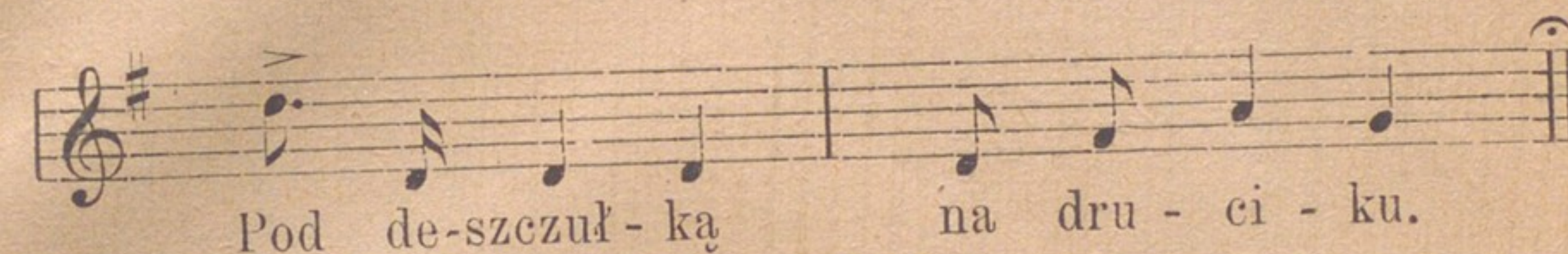
„Śpiewy dla dzieci”. St. Jachowicza.

35. Łakoma myszka.

Żwawo.

Melodya ludowa.
Według „Lutni” Maszyńskiego.

2. „Aha!” — rzecze — znam tę skrzynkę!
 Chcą mnie złapać na słoninkę.
 Lecz się nie dam zwieść zapachem!
 I skoczyła w tył ze strachem.

Stała chwilę, potem rzecze:
 „Tak mnie kusi, aż coś piecze....
 Nie ugryzę, bom ostrożna;
 Lecz powąchać przecież można“.

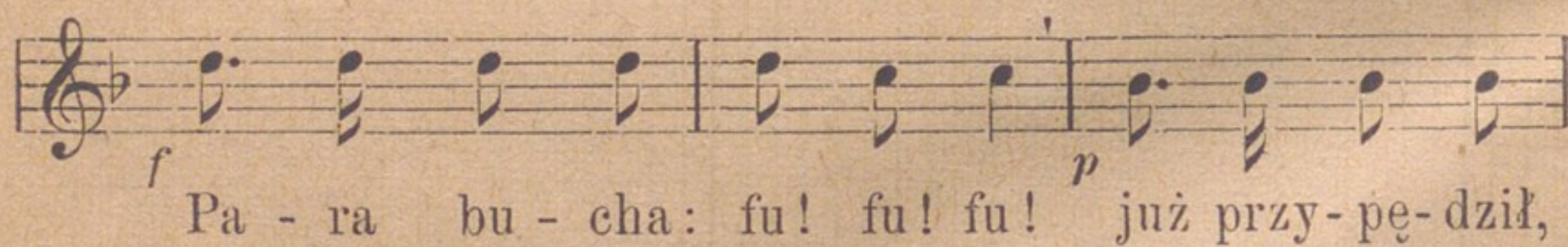
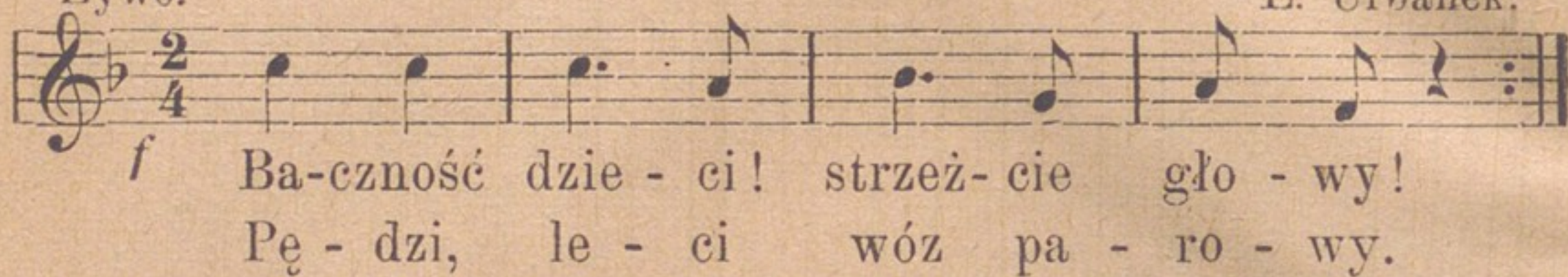
3. Więc się wsuwa do pułapki
 I na tylne staje łapki;
 Wznosi nosek coraz wyżej,
 Coraz bliżej, coraz bliżej.

Zapach główkę jej zamąca.
 Wtem przypadkiem drucik trąca:
 Zatrask spada i mysz mała
 Do więzienia się dostała.

36. Kolej żelazna.

Żywo.

E. Urbanek.

Elem. str. 76.

3. Dalej naprzód! rażno, żwawo,
Baczność! trzymaj równy krok.
Naprzód w lewo, potem w prawo —
Wrócim, nim zapadnie zmrok.
La la la la la, i t. d.

38. Szczotka i różga.

Ulotnie.

f 1. Ach szczotka! ach szczotka! Do
mf
cze - go o - na jest? Do te - go dzie - cię
mo - je, by za - mieść nią po - ko - je; Po -
ko - je, po ko - je, po - ko - je.

2. Ach różga! ach różga!
Do czegoż ona jest?
By, kiedy robią krzyki,
Postraszyć nią chłopczyki.
Chłopczyki, chłopczyki,
chłopczyki.

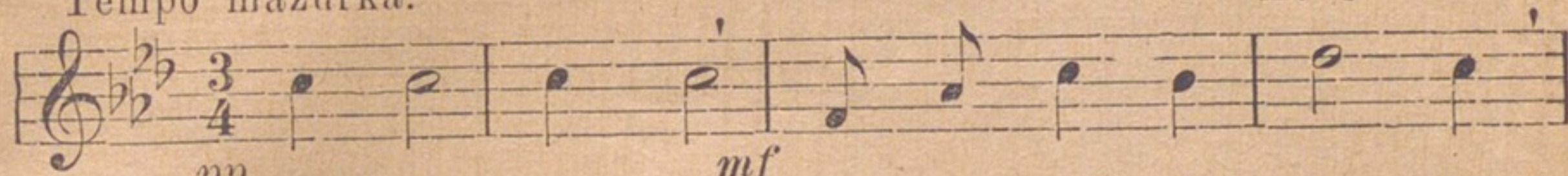
3. Dlaczegoż dziewczynek
Rózcza nie chce bić?
Rózcza ta pamięta,
Że grzeczne są dziewczęta.
Dziewczęta, dziewczęta,
dziewczęta.

Słowa W. Rapackiego (Syna).

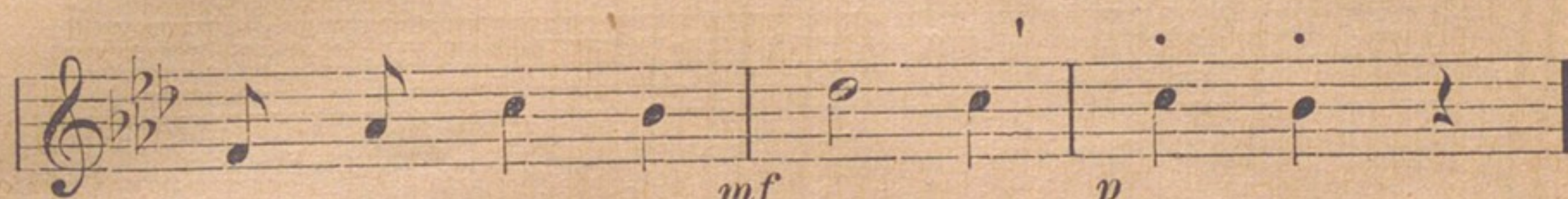
39. Jaskółka.

Tempo mazurka.

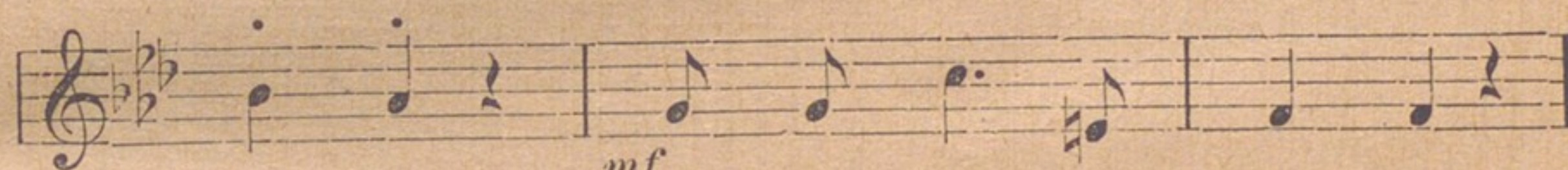
E. Urbanek.

1. Pi - pi! pi - pi! Czar-na ja - skó - ła - czka

Do gnia-zdecz-ka le - ci. Pi! pi!

Pi! pi! Krzy - cza! gło - dne dzie - ci.

2. Pi-pi! pi-pi!

Czarna jaskółeczka

Muszki im przynosi.

— Pi! pi! Pi! pi!

Każde o nie prosi.

3. Pi-pi! pi-pi!

Czarna jaskółeczka

Karmi dziatki swoje.

— Pi! pi! Pi! pi!

Krzyczy wszystko troje.

4. Pi-pi! pi-pi!

Czarna jaskółeczka

Znów po muszki leci.

— Pi! pi! Pi! pi!

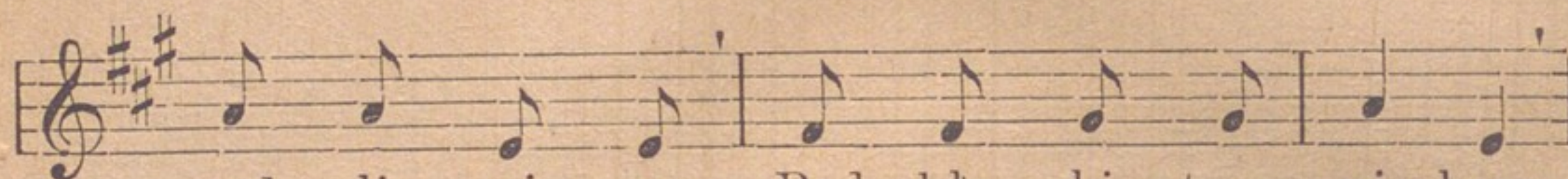
Krzyczą głodne dzieci.

Słowa Maryi Konopnickiej.

40. Pszczółki.

Wesoło.

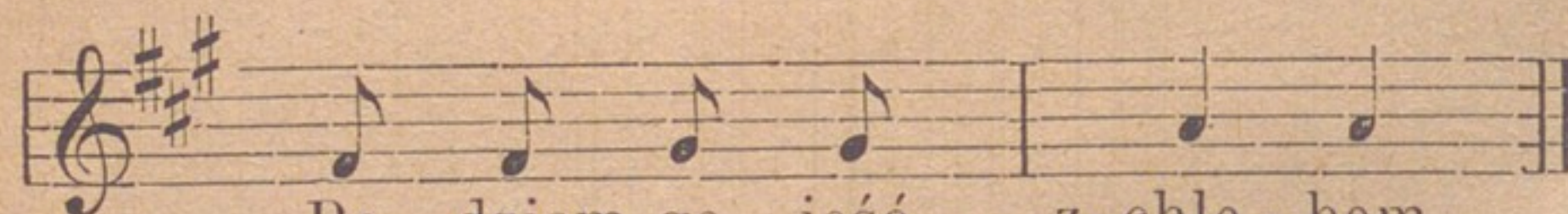
E. Urbanek.

1. *p* Zumm-zumm-zumm-zumm! *f* Brzę-czą pszczół-ki

nad li - pi - ną Pod błę - ki - tnem nie-bem,

Zno - szą w u - le mio - dek zło - ty,

Bę - dziem go jeść z chle - bem.

2. Zumm - zumm - zumm - zumm!

A wy, pszczółki pracowite,
Robotniczki Boże!Już zbieracie miodek z kwiatów
Ledwie błysną zorze.

3. Zumm - zumm - zumm - zumm!

A wy pszczółki, robotniczki,
Chciałbym*) ja wam sprostać,
Rano wstawać i pracować,
Byle miodu dostać.

Słowa Maryi Konopnickiej.

*) Dla dziewcząt: Chciałabym wam sprostać.

4t. Zajączek.

Trochę żywo.

Z. Noskowski,

mf 1. Nasz za - ją - czek w le - sie spał,

Aż tu z hu - kiem wy - padł strzał! *f* Pif! paf!

Pif! paf! Aż tu z hu - kiem wy - padł strzał!

2. Nasz zajaczek na bok szust,
Skręcił młynka, zapadł
w chrust!
Hej! ha! Hej! ha!
Skręcił młynka, zapadł
w chrust!

3. Nasz zajaczek cały drży,
A tu w boru gonią psy.
Ham! ham! Ham! ham!
A tu w boru gonią psy.

5. — Jeszcze mi ten miły świat,
Jeszcze sobie pożyć rad!...
Myk! smyk! Myk! smyk!
I zgubiły pieski ślad.

Słowa Maryi Konopnickiej.

42. Ptaszek.

Żywo.

J. Weber.

p 1. Śpie-wa pta - szek w le - sie, Wśród zie - lo - nych
drzew A wia - te - rek nie - sie
f Mi - ły je - go śpiew. *p* La - la - la,
la - la - la, la - la - la - la, la.

2. Ptaszek gniazdko wije,
Wyściela je mchem,
W listeczkach je kryje
Przed dzieciskiem złem.
La-la-la i t. d.

3. Gdy zajdzie słońeczko,
Ptaszek w lesie śpi:
Choć się skrył w gniazdeczko,
Pan Bóg o nim wie.
La-la-la i t. d.

43. Ziemia rodzinna.

Umiarkowanie.

E. Urbanek.

p 1. Ca - łem mem ser - cem, du - szą dzie - cin - ną,
Ko - cham te ła - ny kło - sem szu - mią - ce,
mf Ko - cham tę świę - tą zie - mię ro - dzin - ną;
Ko - cham te sa - dy, kwia - ty na łą - ce.

2. Kocham skowronka, co wszystkich ludzi
Równy ze światem do pracy budzi;
Kocham te góry, lasy i gaje,
Rzeki potężne, ciche ruczaje.

3. Bo w tych potokach, w wodzie u źródła,
Ty się przeglądasz, o ziemio moja!
Bo ty mnie żywisz, jak własne dziecko:
Więc cię też kocham, kocham nad życie!

Elem. str. 77.

44. Módl się.

Pomału, rzewnie.

E. Urbanek.

p 1. Za - szło tuż słoń - ko wśród zło - tych zórz.

2. Módl się, byś u - rósł i na - brał sił

mf 1. Kle - knij chłop - czy - no i rą - czki złóż!

2. I bli - żrim two - im, byś mi - łym był!

p 1. Wznies o - czy w nie - bo, gdzie mie - szka Bóg,

2. Módl się, by dom ten wziął Bóg pod straż

1. Co cię pro - wa - dzi wśród ży - cia dróg.

2. I za - ma - te - czką mów „Oj - cze nasz!”

Elem. str. 78.

45. Hymn ludowy.

I. Haydn.

Pomału.

mf Bo - że wspie-raj, Bo - że o - chroń Nam Ce-
Tar-czą wia - ry rzą - dy o - słoń, Państwu

sa - rza i nasz kraj! *p* Broń - my
Je - go si - łę daj!

przod - ków Je - go ko - ron, Zwróc - my

wszel - ki wro - ga cios, *f* Bo z Habs-

bur - gów tro - nem złą - czon Jest na

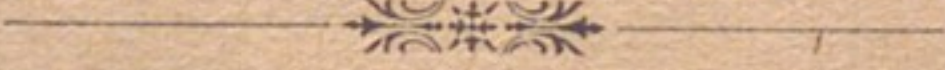
wie - ki Au - stryi los.

Przy Cesarzu mile władza — Cesarzowa pełna łask:
Wszystek lud Jej hołdy składa, Podziwiając cnót Jej blask.
Franciszkowi Józefowi I Elżbiecie Boże szczęście!
Habsburskiemu szczęście domowi! Sława Jemu, chwała, cześć!

Elem. str. 80.

Spis pieśni.

	Str.		Str.
1. Pieśń przed nauką	1	24. Biała sukmaneczka	20
2. Pieśń po nauce	1	25. Sierotka	21
3. Modlitwa poranna	2	26. Śpiewka na wiosnę	22
4. Modlitwa wieczorna	3	27. Pieśń o zbożu	23
5. Pieśń do Boga	3	28. Maj	24
6. Wezwanie do kościoła	4	29. Ogródek	24
7. Kotek i myszki	5	30. Śpiewka poranna	25
8. Piosnka ucznia (uczenicy)	5	31. Śpiewka wieczorna	26
9. Dzieci w pochodzie	6	32. Domek wiejski	27
10. Małe wojsko	8	33. Piosnka o młynie	28
11. Ojciec Wirginiusz	9	34. Żwawy chłopczyk	29
12. Moja tabliczka	10	35. Łakoma myszka	30
13. Książeczka	10	36. Kolej żelazna	32
14. W domu rodzinnym	11	37. Marsz	33
15. Od kogo wszystko?	12	38. Szczotka i różga	34
16. Nasz koniczek	12	39. Jaskółka	35
17. Ptaszek w zimie	13	40. Pszczółki	36
18. Kogucik	14	41. Zajączek	37
19. Kureczki	16	42. Ptaszek	38
20. Zegary i dzwonki	17	43. Ziemia rodzinna	38
21. Piosnka o koniku	18	44. Módl się	39
22. Matka	19	45. Hymn ludowy	40
23. Krakowiaczek	20		

UWAGA: Pieśni kościelne dla wszystkich klas szkół ludowych wyszły w osobnem dziełku p. t. „**Śpiewnik kościelny dla młodzieży szkolnej** — ułożył E. Urbanek. Cena egz. w oprawie płóciennej 1 k. Lwów, nakładem Towarzystwa Pedagogicznego. 1894“.

Mus. I. 4322

Schreibstube

Schreibstube

Schreibstube

Schreibstube

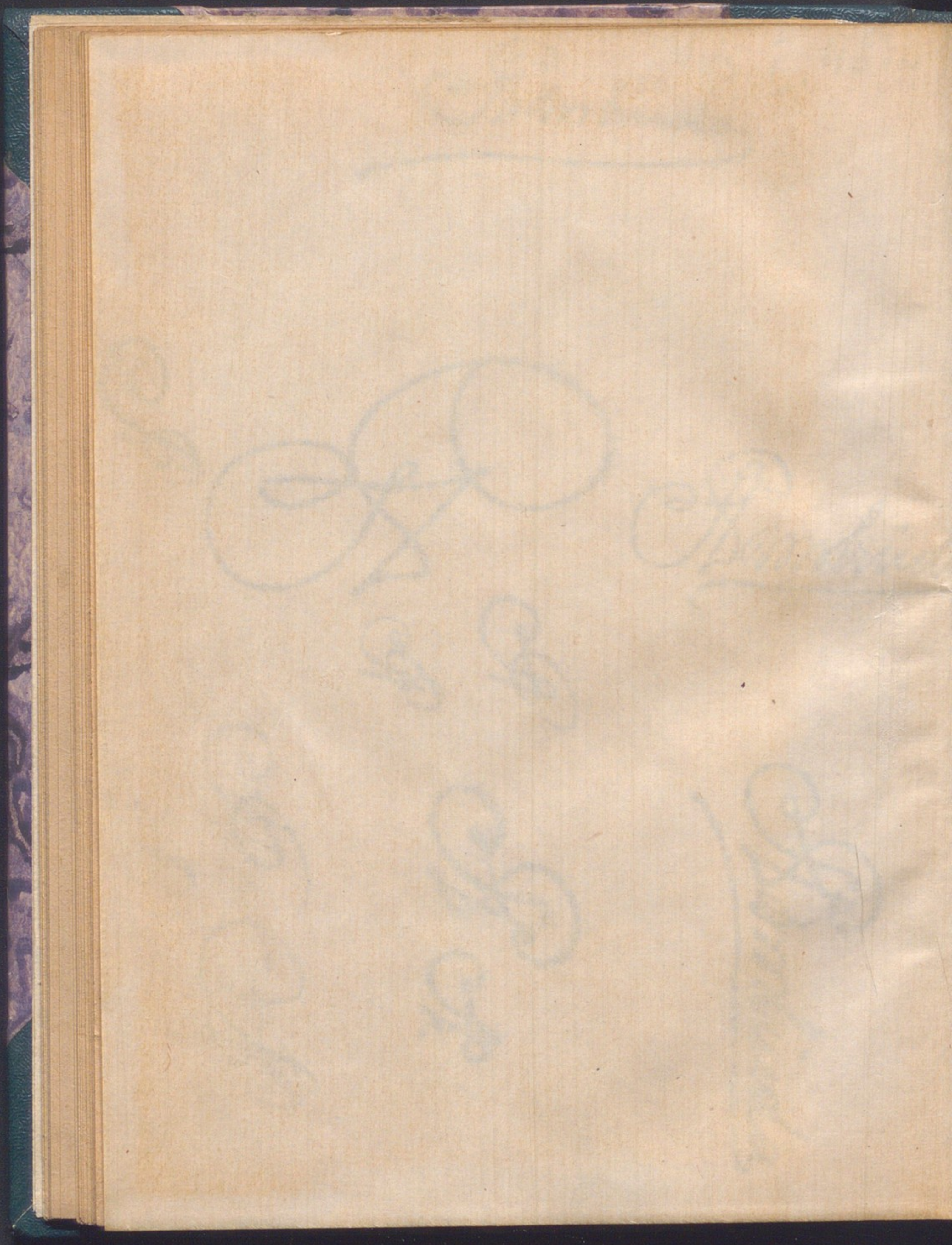
Schreibstube

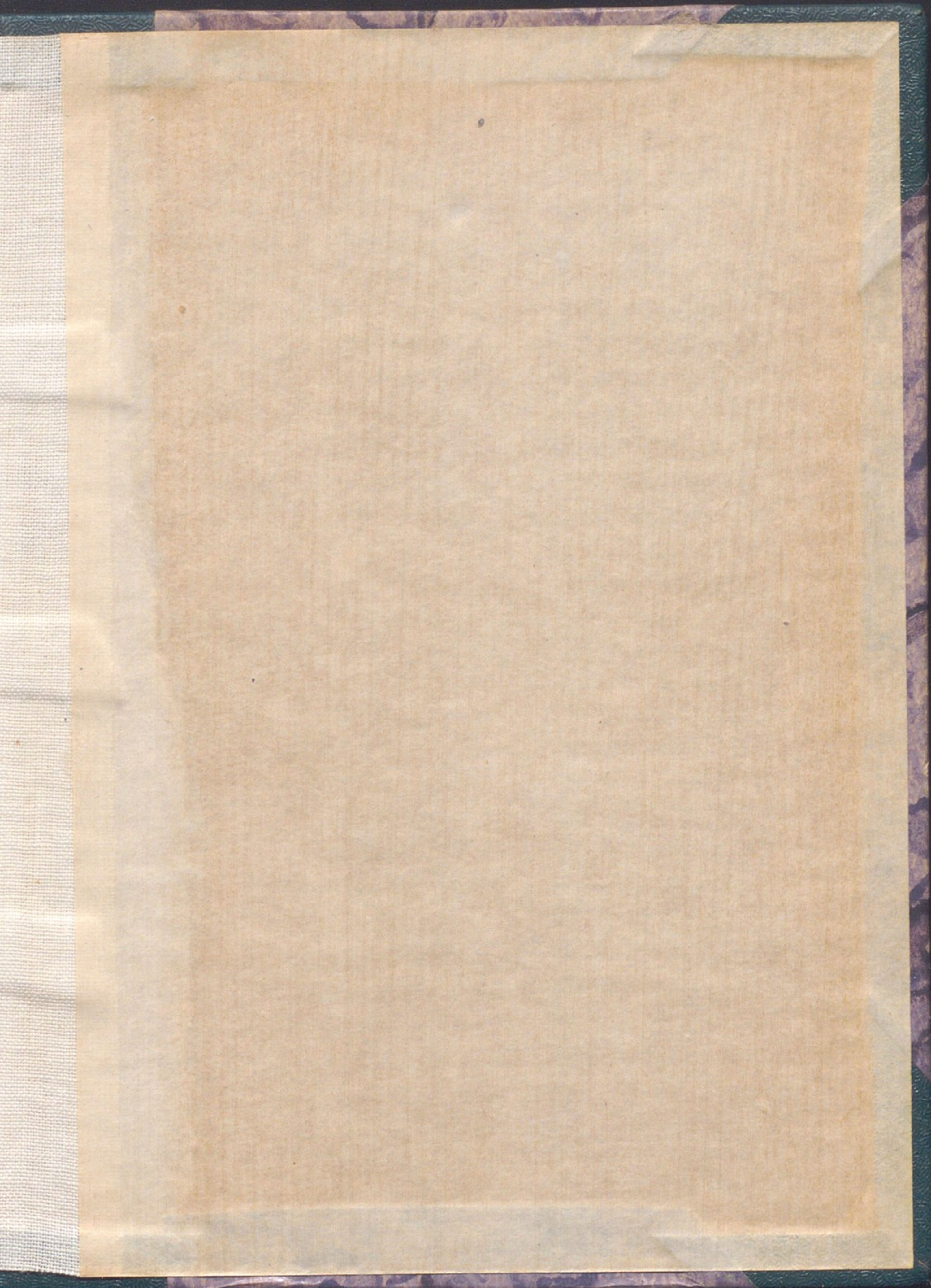
Schreibstube

Schreibstube

2. 1. 12.
Kra. 2. 1. 12.

I. 4322/1

Mus.